

1993. évi XCIII. törvény

a munkavédelemről, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelettel

[Vastag betűvel az 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.), vékony betűvel az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelet (a továbbiakban Vhr.) szövege]

E törvény célja, hogy az Alkotmányban foglalt elvek alapján szabályozza az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés személyi, tárgyi és szervezeti feltételeit a szervezeten munkát végzők egészségének, munkavégző képességének megóvása és a munkakörülmények humanizálása érdekében, megelőzve ezzel a munkabaleseteket és a foglalkozással összefüggő megbetegedéseket. Ennek érdekében az Országgyűlés - az állam, a munkáltatók és a munkavállalók feladatait, jogait és kötelességeit meghatározva - a következő törvényt alkotja:

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvényben (a továbbiakban: Mvt.) kapott felhatalmazás alapján - az érintett munkáltatói és munkavállalói érdekképviselői szervezetekkel, illetőleg a 13. § (1) bekezdésének tekintetében a pénzügyminiszterrel egyetértésben - a következőket rendelem el:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Mvt. 1. § (1) E törvény alkalmazásában munkavédelem: a szervezett munkavégzésre vonatkozó biztonsági és egészségügyi követelmények, továbbá e törvény céljának megvalósítására szolgáló törvénykezési, szervezési, intézményi előírások rendszere, valamint mindezek végrehajtása.

(2) A Magyar Köztársaság területén munkát végzőknek joguk van a biztonságos és egészséges munkafeltételekhez.

Alapelvek

Mvt. 2. § (1) Az állam - a munkavállalók és a munkáltatók érdekképviselői szerveivel egyeztetve - meghatározza az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés alapvető követelményeit, irányítási és ellenőrzési intézményeit, valamint kialakítja az egészség, a munkavégző képesség megóvására, a munkabiztonságra és a munkakörnyezetre vonatkozó országos programját, amelynek megvalósulását időszakonként felülvizsgálja.

(2) Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósítása - a munkavállalók ez irányú felelősségével összhangban - a munkáltató kötelessége. E kötelesség teljesítésével összefüggésben keletkező költségeket és egyéb terheket nem lehet a munkavállalóra hárítani.

(3) Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósításának módját - a jogszabályok és a szabványok keretein belül - a munkáltató határozza meg.

(4) A munkáltató felelős azért, hogy minden munkavállaló az általa értett nyelven ismerhesse meg az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó szabályait.

Mvt. 3. § Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó szabályok megtartását az állam az erre a célra létrehozott felügyeleti szerveivel segíti és ellenőrzi.

Mvt. 4. § Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó szabályokat úgy kell meghatározni, hogy végrehajtásuk megfelelő védelmet nyújtson a munkavállalókon túlmenően a munkavégzés hatókörében tartózkodónak és a szolgáltatást igénybe vevőnek is. A munkaeszközöket úgy kell kialakítani, hogy lehetőleg zárják ki a nem szervezett munkavégzés keretében történő rendeltetészerű használat esetén is a balesetet, az egészségkárosodást.

Mvt. 5. § E törvény biztosítja a munkavédelemmel kapcsolatos érdekegyeztetést, valamint a munkavállalók munkavédelmi érdekvédelmét, meghatározva a munkavédelmi képviselők jogait és kötelezettségeit, nem érintve a munkavállalói érdekképviselőeknek más jogszabályban - így különösen a Munka Törvénykönyvében, a köztisztviselők jogállásáról, illetve a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényekben - szabályozott, munkavédelemmel kapcsolatos jogait.

Mvt. 6. § A munkáltatóknak és a munkavállalóknak, valamint az állami szerveknek e törvényben és a munkavédelemre

vonatkozó más szabályokban meghatározott jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során együtt kell működniük.

Mvt. 7. § A munkavédelemmel kapcsolatos minden eljárás során az adatok (személyes, különleges és közérdekű adatok, állami, szolgálati, üzemi és üzleti titkok) védelmét a vonatkozó jogszabályok szerint kell biztosítani. Az adatok statisztikai célra felhasználhatók és statisztikai felhasználás céljára személyazonosításra alkalmatlan módon átadhatók.

Mvt. 8. § Ha valamely tevékenységet e törvény vagy Szabályzat (11. §) munkabiztonsági szaktevékenységnek minősít, azt a munkáltató csak külön jogszabályban meghatározott munkavédelmi - a bányászat területén bányászati - szakképesítéssel rendelkező személlyel végeztetheti.

A törvény hatálya

Mvt. 9. § (1) A törvény hatálya - a (2)-(3) bekezdésekben megállapított kivételekkel - kiterjed minden szervezett munkavégzésre, függetlenül attól, hogy az milyen szervezeti vagy tulajdoni formában történik.

(2) A törvény meghatározott rendelkezéseit (26/A., 28., 32., 40., 44. és 45. §-ok) alkalmazni kell a munkavégzés hatókörében tartózkodóra is (járókelő, látogató, szolgáltatást igénybe vevő stb.).

(3) Rendkívüli munkavégzési körülmények esetére (pl. mentési, katasztrófaelhárítási tevékenységek), illetve a fegyveres erőknél (a honvédelmi miniszter vezetése és irányítása, illetőleg felügyelete alá tartozó szervezetek, valamint a határőrség) és rendvédelmi szerveknél munkavégzésre irányuló jogviszonyban, büntetés-végrehajtási jogviszonyban kifejtett munkatevékenységre az illetékes miniszter által kiadott külön jogszabály e törvény figyelembevételével kivételesen indokolt esetben eltérő követelményeket, eljárási szabályokat állapíthat meg az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozóan.

Mvt. 10. § A 9. §-ban foglaltak a magyarországi - ideértve a vámszabadterületen történő - munkavégzésre vonatkoznak, kivéve, ha törvény, nemzetközi szerződés, ez utóbbi hiányában a nemzetközi magánjog szabálya másként rendel.

A munkavédelemre vonatkozó szabályok

Mvt. 11. § A munkavédelem alapvető szabályait e törvény, a részletes szabályait e törvény felhatalmazása alapján a munkaügyi, a népjóléti miniszter által kiadott és más külön jogszabályok, az egyes veszélyes tevékenységekre (technológiákra) vonatkozóan az illetékes miniszter rendeletével hatályba léptetett szabályzatok (a továbbiakban: Szabályzat), illetve a szabványok tartalmazzák.

Mvt. 12. § Munkavédelemre vonatkozó szabálynak minősül a munkáltatónak a 2. § (3) bekezdése szerinti rendelkezése is.

II. Fejezet

AZ ÁLLAM MUNKAVÉDELMI FELADATAI ÉS A VÉGREHAJTÁSÉRT FELELŐS SZERVEK

Az állam feladatai

Mvt. 13. § Az állam feladata a munkavédelem irányításával, az ágazati és hatósági tevékenység ellátásával - szervei útján - a munkavédelem megszervezése.

Mvt. 14. § (1) A munkavédelem irányításának keretében állami feladat

a) a munkavédelem országos programjának kialakítása;

b) az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés alapvető követelményeinek, továbbá az ehhez kapcsolódó jogoknak és kötelezettségeknek a meghatározása;

c) a munkavédelmi előírások végrehajtásának elősegítése, különösen az e törvény céljait is szolgáló gazdasági szabályozással, az érdekeltség megteremtésével, a nemzetgazdasági jelentőségű munkavédelmi kutatások anyagi feltételeinek megteremtésével, tájékoztatással és felvilágosítással;

d) a nevelés és az oktatás területén a biztonságos életvitelre, a szakmai oktatás területén az egészséget nem veszélyeztető és a biztonságos munkavégzés szabályaira vonatkozó ismeretanyag meghatározása;

e) a nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetének évenkénti áttekintése, a megállapítások nyilvánosságra hozatala, a munkavédelmi információs rendszer kialakítása és működtetése.

(2) Az állam részt vesz a munkavédelemben érintett nemzetközi szervezetek munkájában, együttműködik más államokkal a

munkavédelmi feladatok összehangolása végett.

(3) Az állam az (1) és (2) bekezdésben foglalt feladatait a munkavállalók és munkáltatók érdekképviseleti szerveivel együttműködve valósítja meg.

Mvt. 15. § A munkavédelem ágazati tevékenységének keretében állami feladat

a) Szabályzat kiadása;

b) a munkavédelem országos programjával összhangban az ágazati jellegű munkavédelmi kutatás, fejlesztés, továbbá a tájékoztatás, közreműködés a továbbképzés szervezésében.

Mvt. 16. § Az állam hatósági tevékenység keretében, államigazgatási eljárási rendben - a VII. Fejezetben meghatározottak szerint -

a) elősegíti és ellenőrzi a munkavédelemre vonatkozó szabályok végrehajtását;

b) ellátja az e törvény, a munkaügyi és a népjóléti miniszter rendelete és külön jogszabály szerinti engedélyezést és nyilvántartást.

Az állami feladatok végrehajtásáért felelős szervek

Mvt. 17. § (1) Az Országgyűlés, a Kormány, illetve a munkaügyi, a népjóléti, az ipari és kereskedelmi miniszter és az irányításuk, felügyeletük alatt működő központi államigazgatási szervek (Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség, Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat, Magyar Bányászati Hivatal) saját jogkörükben látják el a munkavédelem nemzetgazdasági szintű irányításával kapcsolatos feladatokat.

(2) Az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OMMF) a 14. §-ban meghatározott állami irányítási feladatok végrehajtásának - a munkabiztonság területén történő - kezdeményezésére, előkészítésére és elősegítésére, valamint az általános munkabiztonsági hatóságok ellátására létrehozott önálló központi hivatal, amelynek élén elnök áll.

(3) A munkabaleseti információs rendszer működtetése az OMMF, valamint a külön jogszabályokban meghatározottak alapján más szervek feladata.

(4) A szociális és családtügyi miniszter nevezi ki az OMMF elnökét, elnökhelyettesét, valamint meghatározza az OMMF központi szakmai irányítási feladatait - ideértve a (3) bekezdés szerinti tevékenységet -, a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőségek működésének részletes szabályait. Az OMMF területi szervei az igazgató által irányított munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőségek, amelyek keretében munkabiztonsági és munkaügyi felügyelők működnek.

(5) Külön jogszabály szerint más felügyelet [Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ), illetve a bányafelügyelet] is ellát munkavédelmi hatósági feladatokat.

(6) A munkavédelem irányításában, hatósági tevékenységében jogkörrel rendelkező állami szervek és felügyelet feladataik ellátása során együttműködnek egymással, valamint a közigazgatási szervekkel, a munkáltatók és munkavállalók érdekképviseleti szerveivel.

(7) A munkavédelem ágazati feladatait a tevékenység szerint illetékes miniszter látja el.

III. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGET NEM VESZÉLYEZTETŐ ÉS BIZTONSÁGOS MUNKAVÉGZÉS KÖVETELMÉNYEI

Általános követelmények

Mvt. 18. § (1) Munkahely, létesítmény, technológia tervezése, kivitelezése, használatba vétele és üzemeltetése, továbbá munkaeszköz, anyag, energia, egyéni védőeszköz előállítás, gyártása, tárolása, mozgatása, szállítása, felhasználása, forgalmazása, importálása, üzemeltetése a munkavédelemre vonatkozó szabályokban meghatározott, ezek hiányában a tudományos, technikai színvonal mellett elvárható követelmények megtartásával történhet.

(2) Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek teljesítése helyett a munkáltató pénzbeli vagy egyéb megváltást a munkavállalónak nem adhat.

(3) Munkaeszközt üzembe helyezni, valamint használatba venni csak abban az esetben szabad, ha az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeit kielégíti, és rendelkezik az adott munkaeszközre mint termékre, külön

jogszabályban meghatározott megfelelőségi nyilatkozattal, illetve megfelelőségi tanúsítvánnyal.

(4) Egyéni védőeszközt forgalomba hozni, használatba venni akkor szabad, ha rendelkezik minősítő bizonyítvánnyal. Az egyéni védőeszközök munkavédelmi szempontú megfelelőségi vizsgálatát a megfelelőséget vizsgáló szervezetek kijelöléséről rendelkező jogszabály, továbbá a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletében foglaltak szerint kell elvégezni.

(5) A munkaügyi miniszter a népjóléti miniszterrel egyetértésben meghatározza az egyéni védőeszköz minősítő bizonyítványa kiadásának és a belföldi gyártása ellenőrzésének részletes szabályait.

(6) Amennyiben külön jogszabály egyes munkaeszközök üzembe helyezését hatósági engedélyhez köti, ez a hatósági engedély egyenértékű a (3) bekezdés szerinti megfelelőségi tanúsítvánnyal.

A létesítés követelményei

Mvt. 19. § (1) A létesítés során a munkavédelmi követelmények érvényre juttatása a létesítésben közreműködők feladata, amelynek teljesítésében együtt kell működniük.

(2) A létesítésben közreműködő (tervező, kivitelező) köteles írásban nyilatkozni, hogy a 18. § (1) bekezdésében foglaltakat megtartotta.

(3) A munkahelyek, munkaeszközök kialakítása, telepítése, továbbá a munka megszervezése során az ergonómiai szempontokat is figyelembe kell venni.

(4) Olyan munkahelyek létesítésénél, ahol mozgáskorlátozott vagy egyéb testi fogyatékos munkavállalókat foglalkoztatnak, a fizikai környezetnek illeszkednie kell az emberi test megváltozott tulajdonságaihoz.

Mvt. 20. § Az ideiglenes létesítményekre (pl. barakk, felvonulási épület) e törvénynek a munkahelyekre vonatkozó rendelkezéseit Szabályzatban (11. §) foglalt eltéréssel kell alkalmazni.

Munkavédelmi üzembe helyezés

Mvt. 21. § (1) Az üzemeltető munkáltató a veszélyes létesítmény, munkahely, munkaeszköz, technológia üzemeltetését írásban elrendeli (a továbbiakban: munkavédelmi üzembe helyezés).

(2) A 21. § alkalmazásában veszélyes munkaeszköznek minősül a 87. § 11. pontja alapján, illetve a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletében meghatározott, valamint a hatósági felügyelet alá tartozó munkaeszköz.

Vhr. 1. § Az Mvt. 21. §-ának (2) bekezdése alá tartozó veszélyes munkaeszközök jegyzékét az 1/a. számú melléklet tartalmazza.

(3) A munkavédelmi üzembe helyezés feltétele a munkavédelmi szempontú előzetes vizsgálat. E vizsgálat célja annak megállapítása, hogy a létesítmény, a munkahely, a munkaeszköz, a technológia megfelel az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez szükséges tárgyi, személyi, szervezési, munkakörnyezeti feltételeknek, illetőleg teljesíti a 18. § (1) bekezdése szerinti követelményeket. A vizsgálat elvégzése munkabiztonsági szaktevékenységnek minősül.

(4) Az előzetes vizsgálat során különösen vizsgálni kell, hogy rendelkezésre állnak-e a létesítést végzők (tervező, kivitelező) nyilatkozatai, a munkavédelmi követelmények kielégítését bizonyító mérési eredmények, a munkaeszközre vonatkozó megfelelőségi nyilatkozatok, tanúsítványok, a szükséges hatósági engedélyek, az üzemeltetéshez szükséges utasítások.

(5) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletében meghatározott egyes veszélyes munkaeszközök üzembe helyezésének feltétele, továbbá az adott munkaeszköz vizsgálatán alapuló megfelelőségi tanúsítvány.

Vhr. 2. § Az Mvt. 21. §-ának (5) bekezdése alá tartozó egyes veszélyes munkaeszközök jegyzékét az 1/b. számú melléklet tartalmazza.

(6) A megfelelőségi nyilatkozatra vonatkozó feltételt kivéve a (3)-(4) bekezdésekben előírt rendelkezéseket kell alkalmazni a veszélyes munkaeszköz és technológia újraindítása, áttelepítése esetén is.

(7) Veszélyes munkaeszközt, technológiát, annak munkavédelmi üzembe helyezéséig az üzemeltető munkáltató próba- vagy kísérleti jelleggel - kizáró jogszabályi rendelkezés hiányában - legfeljebb 180 nap időtartamra üzemeltetheti.

Mvt. 22. § (1) A munkahelynek, munkaeszköznek, technológiának a munkavédelmi üzembe helyezés időpontjában hatályos munkavédelmi előírásokat kell kielégítenie.

(2) Amennyiben a tervezés idején hatályban lévő munkavédelmi előírások az üzembe helyezés időpontjáig olyan mértékben szigorodtak, hogy érvényesítésük aránytalan gazdasági terhet jelentene, az (1) bekezdés előírása alól a hatáskörrel rendelkező illetékes felügyelet (17. §) felmentést adhat, ha az az egészséget és a biztonságos munkavégzést nem veszélyezteti.

A munkavégzés tárgyi feltételei

Mvt. 23. § (1) A biztonságos műszaki állapot megőrzése érdekében időszakos biztonsági felülvizsgálat alá kell vonni a veszélyes technológiát és a 21. § (2) bekezdésében meghatározott veszélyes munkaeszközt, továbbá azt a munkaeszközt, amelynek

felülvizsgálatát jogszabály, szabvány, vagy a rendeltetészerű és biztonságos üzemeltetésre, használatra vonatkozó dokumentáció előírja. Az időszakos biztonsági felülvizsgálatot szakirányú munkabiztonsági szakértői engedéllyel rendelkező személy, vagy külön jogszabályban erre feljogosított személy, illetve erre akkreditált intézmény végezheti.

Vhr. 3. § (1) Az időszakos biztonsági felülvizsgálatot az üzemeltetőnek ötvenként kell elvégeznie, ha jogszabály, szabvány vagy az üzemeltetési dokumentáció ennél gyakoribb felülvizsgálati időszakot nem ír elő.

(2) A felülvizsgálat eredményét a felülvizsgálatot végző személynek vagy szervezetnek vizsgálati jegyzőkönyvbe kell foglalnia és - ha a felülvizsgálatot nem az üzemeltető munkáltató végezte - annak egy példányát az üzemeltető munkáltató rendelkezésére kell bocsátania. Az üzemeltető munkáltató a felülvizsgálatot követő vizsgálatig köteles a vizsgálati jegyzőkönyvet megőrizni.

(3) Az Mvt. 23. §-ának (1) bekezdése szerinti munkaeszközt (gépet) a telephelyen kívül csak akkor szabad üzemeltetni, ha az azon elhelyezett jelzéről nyilvánvalóan megállapítható, hogy a felülvizsgálatot az (1) bekezdésben meghatározott időszaknak megfelelően elvégezték.

(2) Ha munkahely, egyéni védőeszköz, munkaeszköz, technológia a rendeltetészerű alkalmazás során közvetlenül veszélyeztetette a munkavállaló egészségét és biztonságát, vagy ezzel összefüggésben munkabaleset következett be, megfelelőségét az üzemeltető munkáltatónak soron kívül vizsgálnia kell. A vizsgálat elvégzéséig annak működését, illetve használatát meg kell tiltani. A vizsgálat elvégzése munkabiztonsági szaktevékenységnek minősül.

(3) A szociális és családügyi miniszter az egészségügyi miniszterrel egyetértésben meghatározza a munkaeszközökre, továbbá az egészségügyi miniszterrel együttesen a munkahelyekre vonatkozó munkavédelmi követelmények minimális szintjét, ideértve az ideiglenes vagy változó helyszínről építkezésekre vonatkozó munkavédelmi szabályokat is.

Mvt. 24. § Minden munkavállaló részére biztosítani kell

a) megfelelő mennyiségű, az egészségügyi előírásoknak megfelelő minőségű ivóvizet;

b) a munkahely és a munka jellegének megfelelően az öltözködési, tisztálkodási, egészségügyi, étkezési, pihenési és melegedési lehetőséget.

Mvt. 25. § A munkahely és a munka jellegének megfelelően gondoskodni kell a rendről, tisztaságról, a keletkező szennyező anyagok, szennyvíz, hulladék kezeléséről oly módon, hogy veszélyt vagy egészségi ártalmat ne okozzanak és a környezetet ne károsítsák.

Mvt. 26. § A munkahelyen a dolgozók létszámának és a veszély jellegének megfelelő jelző- és riasztóberendezést kell biztosítani.

Mvt. 26/A. § Az olyan munkahelyen, ahol a veszély jellege indokolja, a munkavállalók és a munkavégzés hatókörében tartózkodók védelme érdekében biztonsági és egészségvédelmi jelzéseket kell alkalmazni. Ennek részletes szabályait a munkaügyi miniszter állapítja meg.

Mvt. 27. § A munkahelyen gondoskodni kell az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez szükséges mozgástérrel.

Mvt. 28. § (1) Az olyan munkahelyen, ahol be- vagy leesési veszély van, vagy a munkavállalót és a munkavégzés hatókörében tartózkodókat leeső tárgyak veszélyeztetik, elkerítéssel, lefedéssel, vagy más alkalmas módon kell a védelemtől gondoskodni.

(2) A munkahelyen alkalmazott munkaállás (állvány, pódium, kezelőjárda) kialakítása, elhelyezése, rögzítése feleljen meg a munkavégzés jellegének, a várható igénybevételnek, tegye lehetővé a biztonságos munkavégzést, a szükséges anyagok és eszközök tárolását, a biztonságos közlekedést, fel- és lejutást.

Mvt. 29. § A tárolóhelyeket a tárolt anyagok fizikai, kémiai és biológiai tulajdonságainak, egymásra hatásának, továbbá a környezetből eredő hatásoknak, illetőleg az anyag emberi egészségre, környezetre gyakorolt hatásának, a rakodás, szállítás és tárolás módjának figyelembevételével kell kialakítani.

Mvt. 30. § Az energia-, cső- és közműhálózatnak biztonságosan üzemeltethetőnek, kezelhetőnek, karbantarthatóknak és azonosíthatóknak kell lennie, a villamos szerelvényeknek meg kell felelniük a biztonsági (érintésvédelmi, robbanásbiztonsági stb.) követelményeknek.

Mvt. 31. § A munkahely természetes és mesterséges megvilágítása elégítse ki a munkavégzés jellegének megfelelő világításra vonatkozó követelményeket.

Mvt. 32. § A munkahelyen a zajhatások és a rezgések, a por és vegyi anyagok, valamint a sugárzások, az alacsonyabb vagy magasabb légköri nyomás nem károsíthatják a munkavállalókat és a munkavégzés hatókörében tartózkodókat, és nem veszélyeztethetik a munkavégzés biztonságát.

Mvt. 33. § (1) A munkahelyiségben a munkavállalók létszámát, a tevékenység jellegét és a veszélyforrásokat figyelembe véve elegendő mennyiségű és minőségű, egészséget nem károsító levegőt és klímát kell biztosítani.

(2) Ha az (1) bekezdésben előírt levegő vagy klíma biztosítása műszakilag megoldhatatlan, a munkavállalók egészségének megóvása érdekében szervezési intézkedéseket kell tenni, egyéni védőeszközt alkalmazni, illetőleg védőitelt juttatni.

Mvt. 34. § A szabadtéri munkahelyen - a munkavégzés jellegének és a munkakörülményeknek megfelelő műszaki megoldásokkal, munkaszervezéssel, egyéni védelemmel, melegedési lehetőséggel, védőitallal - gondoskodni kell a munkavállalók időjárás elleni védelméről.

Mvt. 35. § (1) Munkahely céljára csak olyan építmény alkalmazható, amely megfelelő szerkezetű és szilárdságú. Ilyen

építményben az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek és jellegének, az abból fakadó tisztítási feltételeknek megfelelő határoló felületeket, belmagasságot, légtérfogatot, mozgásteret, közlekedési útvonalakat kell kialakítani.

(2) Az ablakoknak, tetővilágításoknak és szellőzőberendezéseknek biztonságos módon nyithatóknak, zárhatóknak, beállíthatóknak és rögzíthetőnek kell lenniük, nyitott állapotban nem lehetnek olyan helyzetben, ami veszélyt jelent a munkavállalókra nézve.

(3) Az átlátszó felületű ajtók, kapuk, falak kitörés elleni védelméről, a veszély felismerésére alkalmas megkülönböztető jelzéséről gondoskodni kell.

(4) A lengőajtókat és lengőkapukat átlátszó anyagból kell készíteni, vagy szemmagasságban átlátszó betéttel ellátni.

Mvt. 36. § (1) A munkahely padlózata és közlekedési útjai feleljenek meg a munkavégzés jellegének és az ebből fakadó tisztítási követelményeknek, a várható legnagyobb igénybevételnek, felületük csúszásmentes, egyenletes, botlás- és billenésmentes legyen. A közlekedési utak szélessége és a szabad magasság tegye lehetővé a gyalogosok és járművek biztonságos közlekedését, a közlekedési utak és pályák melletti biztonságos munkavégzést.

(2) Az olyan munka- és tárolóhelyiségekben, ahol gyalogos- és járműforgalom van, illetőleg rendszeresen anyagot szállítanak, a közlekedési, illetőleg az anyagmozgatási útvonalakat meg kell jelölni, vagy el kell választani egymástól.

(3) Az elsődlegesen gépjárműforgalom számára szolgáló kapu közvetlen közelében a gyalogosok számára külön ajtót kell biztosítani, ha a gyalogosok számára nem biztonságos az áthaladás.

Mvt. 37. § A kijáratokat és vészkijáratokat, a kijelölt menekülési utakat szabadon kell tartani. Számuk, méretük, elhelyezésük és megvilágításuk tegye lehetővé a munkahely, a veszélyes terület gyors és biztonságos elhagyását. Vészkijárhoz toló- vagy forgóajtók használata tilos. Vészkijáratot lezárni csak úgy szabad, hogy vészhelyzetben bárki által nyitható legyen.

Mvt. 38. § (1) Azokon a munkahelyeken, ahol az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés dohányzási tilalom elrendelését teszi szükségessé, külön dohányzóhelyet kell kijelölni.

(2) A nemdohányzók védelme érdekében - az (1) bekezdésben foglaltakat nem érintve - gondoskodni kell dohányzóhelyek, dohányzóhelyiségek kijelöléséről, illetőleg a zárt légtérű dohányzóhelyeken a folyamatos légcserét biztosító megfelelő műszaki megoldásról. Zárt légtérű, több munkavállaló egyidejű tartózkodására szolgáló munkahelyeken - a dohányzás számára kijelölt hely kivételével - nem szabad dohányozni.

(3) A 16. életévét be nem töltött munkavállaló a munkavégzésre irányuló jogviszonyából származó kötelezettség teljesítése, illetve a munkavégzéssel összefüggő bármely tevékenység során a munkahelyén még a dohányzásra kijelölt helyen sem dohányozhat. Ez a rendelkezés nem érinti a közoktatási intézmény tanulója esetében külön törvény szerint előírt dohányzási korlátozást.

Mvt. 39. § (1) A gép állandó tartozéka a biztonságos használatához szükséges magyar nyelvű üzemeltetési dokumentáció, amelyet a gyártó, import esetén az importáló, annak hiányában az üzemeltető köteles biztosítani.

(2) Amennyiben az adott munkahelyen magyarul nem tudó munkavállaló dolgozik, a munkáltató a munkavállaló által értett nyelven is köteles biztosítani az üzemeltetési dokumentációt, a veszélyt jelző, tiltó és tájékoztató feliratokat.

A munkafolyamatra, a technológiára, az anyagra vonatkozó követelmények

Mvt. 40. § (1) A munkafolyamatot, a technológiát, a munkaeszközt, az anyagot úgy kell megválasztani, hogy az sem a munkavállalók, sem a munkavégzés hatókörében tartózkodók egészségét és biztonságát ne veszélyeztesse.

(2) Olyan munkahelyen, ahol különböző munkáltatók alkalmazásában álló munkavállalókat egyidejűleg foglalkoztatnak, a munkavégzést úgy kell összehangolni, hogy az az ott dolgozóakra és a munkavégzés hatókörében tartózkodókra veszélyt ne jelentsen. E követelmény megvalósításáért a felek által szerződésben megjelölt munkáltató, ilyen kikötés hiányában a fővállalkozó, vagy ha ilyen nincs, akkor az a felelős, akinek a területén a munkavégzés folyik.

Mvt. 41. § (1) Anyagot, terméket mozgatni csak az anyag, termék tulajdonságainak megfelelő, arra alkalmas eszközzel, a kijelölt helyen és módon, a súly- és mérethatárok megtartásával szabad.

(2) Szabályzat (11. §) eltérő rendelkezése hiányában

- a munkahelyen belüli közlekedés rendjét a közúti közlekedés szabályainak megfelelő alkalmazásával kell kialakítani, továbbá

- a munkahelyen belüli vasút üzemeltetésére a vasúti közlekedésre vonatkozó előírások az irányadók.

Az olyan járművekre, amelyek a közforgalomban nem vesznek részt, a járművek üzemben tartásának műszaki feltételeiről rendelkező előírásokat megfelelően kell alkalmazni.

Mvt. 42. § A veszélyes munkafolyamatoknál, technológiáknál a veszélyek megelőzése, illetve károsító hatásuk csökkentése érdekében

a) a veszélyforrásokat és az ellenük való védekezés módját, az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeit az érintett munkavállalókkal - mind a munkahely egésze, mind az egyes munkafolyamatok tekintetében - meg kell ismertetni, ideértve a 40. § (2) bekezdésében foglaltakat is;

b) a veszélyforrások ellen védelmet nyújtó egyéni védőeszközöket meg kell határozni, azokkal a munkavállalókat el kell látni, és

használatukat meg kell követelni;

c) a munkahely jellemzőitől, a munkaeszközöktől, az anyagok fizikai és kémiai tulajdonságaitól, a munkavállalók számától függően a munkahelyeket megfelelő eszközökkel kell felszerelni a tüzek leküzdésére, és szükség esetén tűzjelzőkkel és riasztó rendszerekkel is el kell látni ezeket; a veszélyforrások ellen védőberendezéseket és eszközöket, jelző-, tűzoltó, mentőkészülékeket, vészkapcsolókat, biztonsági megvilágítást (a továbbiakban: biztonsági berendezéseket) működképes, a rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban kell tartani;

d) gondoskodni kell arról, hogy a munkavállalók egészségét vagy biztonságát fenyegető súlyos és közvetlen veszély esetén a munkavállalók a munkát beszüntessék, és a munkahelyeket azonnal elhagyják, biztonságos helyre távozzanak;

e) a Szabályzatban (11. §) meghatározott vagy a veszélyeztetés által megkívánt időszakonként a mentést és a menekülést gyakorolni kell.

Mvt. 43. § Egyes munkafolyamatok végzését jogszabály engedélyhez kötheti.

Mvt. 44. § (1) Azoknál a munkafolyamatoknál, ahol a munkavállaló veszélyforrás hatásának lehet kitéve, a hatásos védelmet - amennyiben külön jogszabály eltérően nem rendelkezik - zárt technológia alkalmazásával, ha ez nem oldható meg, akkor biztonsági berendezések, egyéni védőeszközök és szervezési intézkedések - szükség szerinti együttes - alkalmazásával kell megvalósítani.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a munkavégzés hatókörében tartózkodókra is.

Mvt. 45. § (1) Rendellenes körülmények kialakulása esetére - amikor a szabályos üzemvitelre vonatkozó biztonsági előírások nem tarthatók be - a munkahely jellegére, helyzetére, kiterjedésére, valamint a veszélyforrások hatására, továbbá a munkavégzés hatókörében tartózkodókra is tekintettel mentési tervet kell készíteni, és a mentéshez szükséges személyeket ki kell jelölni. Jogszabály ezzel kapcsolatban kötelező előírásokat állapíthat meg.

(2) A mentési terv munkahelyre vonatkozó részét minden érintett munkavállalóval ismertetni kell.

Mvt. 46. § A munkahelyen - jellegének, elhelyezkedésének, a veszélyforrásoknak, a munkavállalók létszámának, a munka szervezésének megfelelően - biztosítani kell a munkahelyi elsősegélynyújtás tárgyi, személyi és szervezési feltételeit.

Mvt. 47. § A munkavégzésre, a munkafolyamatokra, a munkahelyre, a technológiára, a munkaeszközre, az egyéni védőeszközre és a védőitalra vonatkozó részletes előírásokat külön jogszabály, Szabályzat (11. §) és szabvány tartalmazza.

Mvt. 48. § A veszélyforrások elleni védekezés módját e törvény és a 47. §-ban meghatározott rendelkezések figyelembevételével a munkáltató köteles megállapítani.

Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés személyi feltételei

Mvt. 49. § (1) A munkavállaló csak olyan munkára és akkor alkalmazható, ha

- annak ellátásához megfelelő élettani adottságokkal rendelkezik,

- foglalkoztatása az egészségét, testi épségét, illetőleg a fiatalokú egészséges fejlődését károsan nem befolyásolja,

- foglalkoztatása az utódaira veszélyt nem jelent,

- mások egészségét, testi épségét nem veszélyezteti, és a munkára - külön jogszabályokban meghatározottak szerint - alkalmasnak bizonyult.

Az egészségügyi megfelelőségről előzetes és - külön jogszabályban meghatározott munkakörökben - időszakos orvosi vizsgálat alapján kell dönteni.

(2) A tevékenység szerinti miniszter meghatározott munkakörök (foglalkozások) tekintetében előírhatja, hogy az (1) bekezdésben foglaltakon túl pályaalkalmassági vizsgálat is szükséges, továbbá a vizsgálat rendjét a népjóléti miniszterrel egyetértésben határozza meg.

Mvt. 50. § A munkavállaló csak olyan munkával bízható meg, amelynek ellátására egészségileg alkalmas, rendelkezik az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez szükséges ismeretekkel, készséggel és jártassággal.

Mvt. 51. § (1) A munka egészséget nem veszélyeztető és biztonságos elvégzéséhez megfelelő szakképzettségű és számú munkavállalót kell biztosítani.

(2) Ahol veszély fenyeget, egyedül munkát végezni nem szabad, és ilyen helyre csak erre is kiterjedő oktatásban (55. §) részesült munkavállalók léphetnek be.

(3) Ha a munka a munkavállaló testi épségére, egészségére veszéllyel járhat, a munkaügyi miniszter - a népjóléti miniszterrel és a tevékenység szerinti miniszterrel egyetértésben - előírhatja, hogy azt csak meghatározott szakképzettséggel (képzettséggel), illetőleg gyakorlattal rendelkező személy végezheti.

(4) Ha valamely munkát egyidejűleg két vagy több munkavállaló végez, a biztonságos munkavégzés érdekében az egyik munkavállalót meg kell bízni a munka irányításával, és ezt a többiek tudomására kell hozni.

Mvt. 52. § (1) Az iskolarendszerű oktatás, a nevelés keretében a tanulókat és a hallgatókat meg kell ismertetni a biztonságos

életvitel, az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés alapvető szabályaival.

(2) A szakmai képzés keretében kell gondoskodni arról, hogy a résztvevők elsajátítsák a képzettségük alapján betölthető munkakör egészségi és biztonsági követelményeit. A szükséges ismeretanyagot a szakirányítást végző miniszter a munkaügyi és a népjóléti miniszterrel egyetértésben határozza meg.

Mvt. 53. § A munkavédelmi szakképesítés feltételeit külön jogszabály határozza meg.

IV. Fejezet

A MUNKÁLTATÓK ÉS A MUNKAVÁLLALÓK KÖTELESSÉGEI ÉS JOGAI AZ EGÉSZSÉGET NEM VESZÉLYEZTETŐ ÉS BIZTONSÁGOS MUNKAVÉGZÉS KÖVETELMÉNYEINEK MEGVALÓSÍTÁSÁBAN

Mvt. 54. § (1) Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés érdekében a munkáltató köteles figyelembe venni a következő általános követelményeket:

- a) a veszélyek elkerülése;
- b) a nem elkerülhető veszélyek értékelése;
- c) a veszélyek keletkezési helyükön történő leküzdése;
- d) az emberi tényező figyelembevétele a munkahely kialakításánál, a munkaeszközök és munkafolyamat megválasztásánál, különös tekintettel az egyhangú vagy kötött ütemű munkavégzés időtartamának mérséklésére, illetve káros hatásának csökkentésére, a munkaidő beosztására;
- e) a műszaki fejlődés eredményeinek alkalmazása;
- f) a veszélyes helyettesítése veszélytelenül vagy kevésbé veszélyessel;
- g) egységes és átfogó megelőzési stratégia kialakítása, amely kiterjed a munkafolyamatra, a technológiára, a munkaszervezésre, a munkafeltételekre, a szociális kapcsolatokra és a munkakörnyezeti tényezők hatására;
- h) a kollektív műszaki védelem elsőbbsége az egyéni védelemhez képest;
- i) a munkavállalók megfelelő utasításokkal történő ellátása.

(2) A munkáltató köteles minőségileg, illetve szükség esetén mennyiségileg értékelni a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokot, különös tekintettel az alkalmazott munkaeszközökre, veszélyes anyagokra és készítményekre, a munkavállalókat érő terhelésekre, valamint a munkahelyek kialakítására. Az értékelés alapján olyan megelőző intézkedéseket szükséges hozni, amelyek biztosítják a munkakörülmények javulását, beépülnek a munkáltató valamennyi irányítási szintjén végzett tevékenységbe.

(3) A munkáltató a (2) bekezdésben meghatározott kockázatértékelést és megelőző intézkedéseket első alkalommal legkésőbb a munkáltató tevékenységének megkezdésétől számított egy éven belül, azt követően indokolt esetben köteles elvégezni és azt évenként felülvizsgálni. Indokolt esetnek kell tekinteni különösen a kockázatok (munkakörülmények, az alkalmazott technológia, veszélyes anyag, készítmény, munkaeszköz, munkavégzés) lényeges megváltozását, illetőleg új technológia, veszélyes anyag, munkaeszköz, munkaszervezés bevezetését, alkalmazását. Soron kívül kell elvégezni, illetve felülvizsgálni a kockázatértékelést, ha a kockázatok lényeges megváltozásával munkabaleset, fokozott expozíció, illetve foglalkozási megbetegedés hozható összefüggésbe.

(4) A munkavédelmi hatósági ellenőrzés során a munkáltatónak kell bizonyítania a tevékenység megkezdésének tényét, időpontját.

(5) Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés érdekében a munkáltató köteles a munkabiztonsági szaktevékenység, illetőleg az 57-58. §-okban előírtak ellátására megfelelő képzéssel rendelkező személyt biztosítani, valamint

- a) a szükséges utasításokat és tájékoztatást kellő időben a munkavállalónak megadni;
- b) rendszeresen meggyőződni arról, hogy a munkakörülmények megfelelnek-e a követelményeknek, a munkavállalók ismerik, illetve megtartják-e a rájuk vonatkozó rendelkezéseket;
- c) a munkavégzés körülményeihez igazodó, illetve az azzal összefüggő veszélyek figyelembevételével megfelelő munkaeszközöket biztosítani a munkavállalók részére;
- d) új technológiák bevezetése előtt kellő időben megtárgyalni a munkavállalókkal, illetve munkavédelmi képviselőikkel bevezetésük egészségre és biztonságra kiható következményeit;
- e) a tudomására jutott rendellenességet, illetve a munka egészséget nem veszélyeztető és biztonságos végzésével kapcsolatos bejelentést haladéktalanul kivizsgálni, a szükséges intézkedéseket megtenni, az érintetteket értesíteni, és közvetlen veszély esetén a

munkavégzést leállítani;

f) a munkabalesetek és foglalkozási megbetegedések esetén az V. Fejezet rendelkezéseinek megfelelően eljárni;

g) biztosítani a védőeszközök rendeltetésszerű használhatóságát, védőképességét, a kielégítő higiénés állapotát, a szükséges tisztítását, karbantartását (javítását), pótlását;

h) a változó körülményekhez igazodva megtenni a szükséges intézkedéseket a munkakörülmények javítására.

Mvt. 55. § (1) A munkáltatónak oktatás keretében gondoskodnia kell arról, hogy a munkavállaló

a) munkába álláskor,

b) munkahely vagy munkakör megváltozásakor, valamint az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek változásakor,

c) munkaeszköz átalakításakor vagy új munkaeszköz üzembe helyezésekor,

d) új technológia bevezetésekor

elsajátítsa és a foglalkoztatás teljes időtartama alatt rendelkezzen az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés elméleti és gyakorlati ismereteivel, megismerje a szükséges szabályokat, utasításokat és információkat. Az oktatást teljes (rendes) munkaidőben kell megtartani, és szükség esetén időszakonként meg kell ismételni.

(2) Az (1) bekezdésben előírt ismeretek megszerzéséig a munkavállaló önállóan nem foglalkoztatható.

Mvt. 56. § Az egyéni védőeszköz juttatásának belső rendjét a munkáltató írásban határozza meg. E feladat ellátása munkabiztonsági szaktevékenységnek minősül.

Mvt. 57. § (1) A munkáltató a munkaügyi miniszter rendeletében meghatározott veszélyességi osztályhoz, munkavállalói létszámhoz igazodóan, a rendeletben megjelölt időtartamra és képesítési feltételekkel köteles munkavédelmi szakképesítéssel rendelkező személyt foglalkoztatni, e személy részére valamennyi munkavédelemmel összefüggő információt megadni, és a szükséges tárgyi feltételeket biztosítani az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés munkáltatói feladatainak teljesítése érdekében.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szakember foglalkoztatása - ideértve a 8. §-ban előírtak végrehajtását is - szervezett munkavégzés keretében, illetve polgári jogi szerződés alapján külső szolgáltatás útján egyaránt megvalósítható. E foglalkoztatás - függetlenül a formájától - nem mentesíti a munkáltatót az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósításáért e törvényben meghatározott felelőssége alól.

Vhr. 4. § A 2. számú mellékletben meghatározott tevékenységet folytató és veszélyességi osztályba sorolt munkáltató a mellékletben megállapított munkavállalói létszámhoz és képesítési feltételekhez igazodóan köteles az előírt időtartamokra munkavédelmi (munkabiztonsági) szakképesítéssel rendelkező szakembert foglalkoztatni.

Mvt. 58. § (1) A munkáltató az 57. § (1) bekezdésében előírt kötelezettségén túl, az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter rendeletében meghatározottak szerint és valamennyi munkavállalójára kiterjedően a 21. § (3) bekezdésében - ide nem értve a munkaeszközöket -, a 23. § (2) bekezdésében, a 40. § (1) bekezdésében, a 42. §-ban, a 44. § (1) bekezdésében, a 46. §-ban, a 49. § (1) bekezdésében, az 54. § (1) bekezdés b), d)-g) pontjaiban, (2) bekezdésében, (5) bekezdésének b) pontjában, és az 56. §-ban előírt feladatainak ellátásához a rendeletben megjelölt szakképesítéssel rendelkező személyeket (a továbbiakban: foglalkozás-egészségügyi szolgálat) köteles biztosítani.

(2) A foglalkozás-egészségügyi szolgálat a munkáltató felelőségének érintetlenül hagyásával közreműködik az egészséges munkakörnyezet kialakításában, az egészségkárosodások megelőzésében.

(3) A munkáltatónak biztosítani kell, hogy a munkavállalói és azok munkavédelmi képviselői a munkakörülményeikkel kapcsolatban, így különösen a 61. §-ban biztosított jogaik gyakorlása során a szükséges felvilágosítást a foglalkozás-egészségügyi szolgálattól megkaphassák.

(4) A foglalkozás-egészségügyi szolgálat szakmai irányítását az ÁNTSZ illetékes szervei látják el, ebben a körben a munkáltató a foglalkozás-egészségügyi szolgálatnál foglalkoztatottaknak utasítást nem adhat.

(5)

Mvt. 59. § (1) A munkáltatónak tájékoztatnia kell a munkavállalókat és a munkavédelmi képviselőt (bizottságot) arról, hogy az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel kapcsolatos őt terhelő feladatait ki látja el.

(2) A munkáltató köteles tájékoztatni a 8. §-ban, illetőleg az 57-58. §-okban meghatározott személyt, továbbá a munkavédelmi képviselőt (bizottságot) a kockázatértékelés [54. § (2) bekezdés] és a munkavédelmi intézkedések tapasztalatairól a munkabalesetek és foglalkozási megbetegedések nyilvántartásáról és bejelentéséről, a 81. § szerinti felügyelet ellenőrzésének megállapításairól.

Mvt. 60. § (1) A munkavállaló csak a biztonságos munkavégzésre alkalmas állapotban, az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munka végzésére vonatkozó szabályok megtartásával végezhet munkát. Így különösen köteles

a) a rendelkezésére bocsátott munkaeszköz biztonságos állapotáról a tőle elvárható módon meggyőződni, azt rendeltetésének megfelelően és a munkáltató utasítása szerint használni, a számára meghatározott karbantartási feladatokat elvégezni;

b) az egyéni védőeszközt rendeltetésének megfelelően használni és a tőle elvárható tisztításáról gondoskodni;

c) a munkavégzéshez az egészséget és a testi épséget nem veszélyeztető ruházatot viselni;

d) munkaterületén a fegyelmet, a rendet és a tisztaságot megtartani;

- e) a munkája biztonságos elvégzéséhez szükséges ismereteket elsajátítani és azokat a munkavégzés során alkalmazni;
- f) a részére előírt orvosi - meghatározott körben pályaalakmassági - vizsgálaton részt venni;
- g) a veszélyt jelentő rendellenességet, üzemzavart tőle elvárhatóan megszüntetni, vagy erre intézkedést kérni a felettesétől;
- h) a balesetet, sérülést, rosszulletet azonnal jelenteni.

(2) A munkavállaló önkényesen nem kapcsolhatja ki, nem távolíthatja el és nem alakíthatja át a biztonsági berendezéseket.

Mvt. 61. § A munkavállaló jogosult megkövetelni a munkáltatójától

a) az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeit, a veszélyes tevékenységhez a munkavédelemre vonatkozó szabályokban előírt védőintézkedések megvalósítását;

b) az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez szükséges ismeretek rendelkezésére bocsátását, a betanuláshoz való lehetőség biztosítását;

c) a munkavégzéshez munkavédelmi szempontból szükséges felszerelések, munka- és védőeszközök, az előírt védőórák, valamint tisztálkodószerek és tisztálkodási lehetőség biztosítását.

Mvt. 62. § A munkavállalót nem érheti hátrány az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósítása érdekében történő fellépéséért, illetve a munkáltató vélt mulasztása miatt jóhiszeműen tett bejelentéséért. E védelem megilleti a munkabiztonsági szaktevékenységet, illetőleg az 57-58. §-okban előírt feladatokat ellátó munkavállalókat is.

Mvt. 63. § (1) A munkavállaló jogosult megtagadni a munkavégzést, ha azzal életét, egészségét vagy testi épségét közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné. Ha a munkáltató utasításának teljesítésével másokat veszélyeztetne közvetlenül és súlyosan, a teljesítését meg kell tagadnia.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott veszélyeztetésnek minősül különösen a szükséges védőberendezések, az egyéni védőeszközök működésképtelensége, illetve hiánya.

V. Fejezet

A MUNKABALESETEK ÉS A FOGLALKOZÁSI MEGBETEGEDÉSEK BEJELENTÉSE, KIVIZSGÁLÁSA ÉS NYILVÁNTARTÁSA

Mvt. 64. § (1) A munkabalesetet és a foglalkozási megbetegedést - ideértve a fokozott expozíciós eseteket - be kell jelenteni, ki kell vizsgálni, és nyilvántartásba kell venni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat a munkabaleset esetén - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - a munkáltató, foglalkozási megbetegedés esetén a népjóléti miniszter rendeletében meghatározott szerv (személy) teljesíti.

(3) A munkáltató a munkabalesetek és foglalkozási megbetegedések bejelentése, kivizsgálása és nyilvántartása során a sérült (megbetegedett) következő személyes adatait rögzíti: név, születési hely és időpont, anyja neve.

(4) A bejelentéssel, kivizsgálással és nyilvántartással kapcsolatos részletes előírásokat a munkabalesetek tekintetében e törvény és a munkaügyi miniszter rendelete, a foglalkozási megbetegedések tekintetében a népjóléti miniszter által kiadott rendelet határozza meg.

Vhr. 5. § (1) A munkáltató minden munkabalesetet, ideértve a bányászati munkabalesetet is (a továbbiakban együttesen: munkabaleset), a bekövetkezését követően köteles haladéktalanul nyilvántartásba (a továbbiakban: munkabaleseti nyilvántartás) venni.

(2) A munkabaleseti nyilvántartás - az Mvt. 64. § (3) bekezdésében megjelöltek túlmenően - az alábbi adatokat tartalmazza:

a) a munkabaleset - minden évben 1-es sorszámmal kezdődő - számát;

b) a sérült munkakörét;

c) a sérülés időpontját, helyszínét, jellegét;

d) a sérült ellátására tett intézkedést;

e) annak tényét, hogy a sérült folytatta-e a munkáját.

(3) A munkabaleseti nyilvántartást a munkáltató székhelyén vagy a munkáltató nyilvántartását vezető szervezeténél (irodánál) összesítve, és minden területileg elkülönült szervezeti egységénél külön-külön vezetni kell.

Vhr. 6. § (1) A munkaképtelenséget okozó munkabalesetet haladéktalanul ki kell vizsgálni. A vizsgálat megállapításait a 3. számú mellékletben foglaltak szerint olyan részletesen kell rögzíteni (pl. tanúk meghallgatásáról készült jegyzőkönyvvel, helyszínrajzzal, fényképpel), hogy az alkalmas legyen a baleset okainak felderítésére és vita esetén a tényállás tisztázására.

(2) Az (1) bekezdésben leírt vizsgálat dokumentációját a munkabaleseti nyilvántartásban szereplő sorszámmal kell ellátni. Ezt a sorszámot a munkabaleseti jegyzőkönyvön is fel kell tüntetni.

Vhr. 7. § A súlyos munkabalesetet (ide nem értve a bányászati munkabalesetet) a munkáltatónak - telefonon, telexen, telefaxon vagy

személyesen - azonnal be kell jelentenie a rendelkezésre álló adatok közlésével a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőség baleset helyszíne szerint illetékes területi szervének. A bányászati munkabalesetet a bányatörvényben és végrehajtási jogszabályaiban előírtak szerint kell bejelenteni.

Vhr. 8. § (1) A kivizsgálás során nyert adatokat, tényeket a 4. számú melléklet szerinti "munkabaleseti jegyzőkönyv"-ben (a továbbiakban: jegyzőkönyv) kell rögzíteni. Ha a sérült állapota vagy a baleset jellege miatt a vizsgálatot az adatszolgáltatás időpontjáig nem lehet befejezni, akkor azt a jegyzőkönyvben meg kell indokolni.

(2) A jegyzőkönyvet minden sérültről külön-külön, az 5. számú mellékletben foglaltak alapján kell kiállítani.

Vhr. 9. § A munkáltató köteles a kivizsgálás befejezésekor, de legkésőbb a tárgyhót követő hónap 8. napjáig megküldeni a jegyzőkönyvet

a) a sérültnek, halála esetén közvetlen hozzátartozójának;

b) a halált, illetve a három napot meghaladó munkaképtelenséget okozó munkabalesetről a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőség, illetve a Magyar Bányászati Hivatal (a továbbiakban: MBH) baleset helyszíne szerint illetékes területi szervének;

c) külföldi kiküldetés, külszolgálat esetén a magyarországi székhelyű munkáltató magyar munkavállalójának a b) pont szerinti munkabalesetéről a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőség, illetve az MBH - munkáltató székhelye szerint illetékes - területi szervének;

d) a társadalombiztosítási kifizetőhelynek, ennek hiányában az illetékes egészségbiztosítási pénztárnak (kirendeltségnek).

Vhr. 10. § (1) Az a munkáltató köteles a munkabaleset kivizsgálására, bejelentésére és nyilvántartására vonatkozó előírásokat teljesíteni, amely (aki) a sérültet szervezett munkavégzés keretében foglalkoztatja.

(2) Ha a munkabaleset tanulót, hallgatót a szakképzése megszerzéséhez szükséges gyakorlati képzés során nem a nevelési, oktatási intézményben éri, munkáltatón az őt foglalkoztatót kell érteni. Ettől az intézmény és a foglalkoztató szerződésben eltérhet. A foglalkoztató munkáltató minden munkabaleset esetén köteles erről a nevelési, oktatási intézményt értesíteni, és annak a kivizsgálásban való részvételét lehetővé tenni.

(3) Belföldön más munkáltatóhoz történő kirendelés (kiküldetés) esetén a munkabaleset kivizsgálásával, bejelentésével és nyilvántartásával kapcsolatos kötelezettségek teljesítéséért - a kirendelő (kiküldő) munkáltató értesítése mellett - a sérült munkáját közvetlenül irányító munkáltató a felelős.

Mvt. 65. § (1) A munkabaleset és a foglalkozási megbetegedés kivizsgálása során fel kell tárni a kiváltó és közreható tárgyi, szervezési és személyi okokat, és ennek alapján intézkedéseket kell tenni a munkabalesetek és a foglalkozási megbetegedések megelőzésére.

(2) Munkabiztonsági szaktevékenységnek minősül a súlyos munkabaleset, valamint az olyan - munkaeszköz, illetve technológia által okozott - munkabaleset kivizsgálása, amely kettőnél több személy egyszerre (egy időben), azonos helyen történő sérülését vagy más egészségkárosodását okozta.

Mvt. 66. § (1) A sérült, illetőleg a balesetet észlelő személy köteles a balesetet a munkát közvetlenül irányító személynek haladéktalanul jelenteni.

(2) A munkáltatónak minden bejelentett, illetve tudomására jutott balesetről meg kell állapítania, hogy munkabalesetnek tekintie-e. Ha nem tekint munkabalesetnek, akkor erről és a jogorvoslat lehetőségéről (68. §) a sérültet, halálos baleset esetén a hozzátartozót értesítenie kell.

(3) A munkáltatónak lehetővé kell tennie a munkavédelmi képviselő részvételét a munkabaleset kivizsgálásában.

Mvt. 67. § A munkabaleset bekövetkezésétől számított 3 év után a munkáltató a törvényben foglaltak alapján nem köteles a munkabalesetet bejelenteni, kivizsgálni és nyilvántartásba venni.

Mvt. 68. § Ha a sérült (halála esetén hozzátartozója) a munkáltatónak a munkabaleset bejelentésével, kivizsgálásával kapcsolatos intézkedését vagy mulasztását sérelmezi, úgy a területileg illetékes munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőséghez, bányászati munkabaleset esetén az illetékes bányakapitánysághoz fordulhat.

Mvt. 69. § Ha a magyarországi székhelyű munkáltató magyar állampolgárságú munkavállalóját külföldi kiküldetés (külszolgálat) során éri munkabaleset, a munkáltató köteles a munkaügyi miniszter rendeletében meghatározott rendben a bejelentési és nyilvántartási kötelezettséget teljesíteni.

VI. Fejezet

A MUNKAVÉDELMI ÉRDEKKÉPVISELET, ÉRDEKEGYEZTETÉS

A munkavédelmi képviselő, a munkahelyi munkavédelmi bizottság

Mvt. 70. § (1) A munkavállalók az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel összefüggő jogaik és érdekeik képviseletére jogosultak maguk közül képviselőt vagy képviselőket (a továbbiakban: munkavédelmi képviselő) választani.

(2) A munkavédelmi képviselők számára, megválasztásának és visszahívásának rendjére, működési területére a Munka Törvénykönyvének az üzemi tanács tagjaira, illetve az üzemi megbízottra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) Amennyiben a munkavédelmi képviselők száma eléri a hármat, úgy munkahelyi munkavédelmi bizottságot (a továbbiakban: bizottság) hozhatnak létre. Bizottság létrehozása esetén a munkavédelmi képviselőt megillető jogokat - ha azok a munkavállalók összességét érintik - a bizottság gyakorolja.

(4) A bizottság tárgyalásán - a bizottság kezdeményezésére - a munkáltató vagy hatáskörrel rendelkező megbízottja köteles részt venni.

Mvt. 71. § A munkavédelmi képviselőnek (bizottságnak) és a munkáltatónak az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés érdekében a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során együtt kell működniük.

Mvt. 72. § (1) A munkavédelmi képviselő jogosult meggyőződni a munkahelyeken az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek érvényesüléséről, így különösen

- a munkahelyek, a munkaeszközök és egyéni védőeszközök biztonságos állapotáról;

- az egészség megóvására és a munkabalesetek megelőzésére tett intézkedések végrehajtásáról;

- a munkavállalóknak az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre történő felkészítéséről és felkészültségéről.

(2) A munkavédelmi képviselő az (1) bekezdésben meghatározott jogának gyakorlása keretében

a) működési területén a munkahelyekre munkaidőben beléphet, tájékozódhat az ott dolgozó munkavállalóktól;

b) részt vehet a munkáltató azon döntései előkészítésében, amelyek hatással lehetnek a munkavállalók egészségére és biztonságára, ideértve a szakemberek előírt foglalkoztatására (8. §, 57-58. §-ok), a munkavédelmi oktatás (55. §) megtervezésére és megszervezésére, az új munkahelyek létesítésére vonatkozó döntéseket is;

c) tájékoztatást kérhet a munkáltatótól minden kérdésben, amely érinti az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzést;

d) véleményyt nyilváníthat, kezdeményezheti a munkáltatónál a szükséges intézkedés megtételét;

e) részt vehet a munkabalesetek kivizsgálásában, az arra jogosult kezdeményezésére közreműködhet a foglalkozási megbetegedés körülményeinek feltárásában;

f) indokolt esetben a hatáskörrel rendelkező munkavédelmi felügyelethez fordulhat;

g) a hatósági ellenőrzés során az ellenőrzést végző személlyel közölheti észrevételeit.

(3) A munkavédelmi képviselő jogosult az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel összefüggő kérdésekben a munkáltatóval történő előzetes megállapodás alapján szakértőt igénybe venni, továbbá ilyen kérdésekben megbeszélést folytatni a felügyelettel.

(4) Amennyiben a munkáltató a 2. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettsége keretében munkavédelmi szabályzatban határozza meg a követelmények megvalósításának módját, úgy e szabályzat kiadásához a munkavédelmi képviselő (bizottság) egyetértése szükséges.

Mvt. 73. § (1) A munkavédelmi képviselőnek a 72. § (2) bekezdés c)-e) pontjaiban meghatározott kezdeményezésére a munkáltatónak intézkednie vagy 8 napon belül válaszolnia kell.

(2) Amennyiben a kezdeményezéssel a munkáltató nem ért egyet, álláspontjának indokait - kivéve az azonnali intézkedést követő esetben - írásban köteles közölni.

Mvt. 74. § A munkavédelmi képviselő (bizottság) munkahelyi munkavédelmi program elkészítésére tehet javaslatot a munkáltató részére. Amennyiben a munkaügyi miniszter rendeletében meghatározott munkáltató ezzel nem ért egyet, a munkavédelmi képviselő (bizottság) a Munka Törvénykönyvében szabályozott kollektív munkaügyi vitát kezdeményezhet.

Vhr. 11. § A munkahelyi munkavédelmi program elkészítésére vonatkozó javaslat munkáltató részéről történő elutasítása esetén kollektív munkaügyi vita kezdeményezhető a 2. számú mellékletben meghatározott I. veszélyességi osztályba tartozó és 50 főnél több munkavállalót foglalkoztató, valamint a II. veszélyességi osztályba tartozó és 300 főnél több munkavállalót foglalkoztató munkáltatóval szemben.

Mvt. 75. § (1) A munkáltatónak biztosítania kell a feltételeket annak érdekében, hogy a munkavédelmi képviselő a jogait gyakorolhassa, így különösen

a) az indokolt eljárásához szükséges átlagkeresettel fizetett szabadidőt;

b) a szükséges eszközöket;

c) egy választási ciklusban, a megválasztását követő egy éven belül legalább 32 óras - amennyiben a munkavédelmi képviselő munkavédelmi szakképzettséggel rendelkezik, úgy 8 óras - képzésben való részvétel lehetőségét.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak költségei a munkáltatót terhelik.

Mvt. 76. § (1) A munkavédelmi képviselőnek (bizottságnak) a jogait rendeltetésszerűen kell gyakorolnia, emiatt őt hátrány nem érheti.

(2) A munkavédelmi képviselő (bizottság) a működése során tudomására jutott adatok, tények nyilvánosságra hozatala

tekintetében az üzemi tanács tagjára (üzemi megbízottra) megállapított munkajogi szabályoknak megfelelően köteles eljárni.

(3) A munkavédelmi képviselő munkajogi védelmére a választott szakszervezeti tisztségviselőre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a közvetlen felsőbb szakszervezeti szervezen a bizottságot, annak hiányában a munkavédelmi képviselőt megválasztó munkavállalókat kell érteni.

Mvt. 77. § E törvény 70-76. §-ainak alkalmazásában nem munkavállaló a büntetés-végrehajtási jogviszonyban munkát végző személy.

Munkavédelmi Bizottság

Mvt. 78. § Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel kapcsolatos országos érdekegyeztetést a munkavállalók, a munkaadók érdekképviseleti szervezetei és a Kormány képviselőiből álló, saját ügyrend szerint működő Munkavédelmi Bizottság látja el.

Mvt. 79. § A Munkavédelmi Bizottság az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó érdekegyeztető tevékenysége keretében

- a) jogosult tárgyalni és állást foglalni valamennyi, a tagjai által előterjesztett kérdésről, valamint előzetesen véleményezni a 11. §-ban megjelölt jogszabályok és egyéb előírások, intézkedések tervezeteit, a beszámolókat (jelentéseket) és az időszakos programokat;
- b) részt vesz a munkavédelem országos programjának kialakításában és felülvizsgálatában;
- c) ajánlásokat fogad el a munkavédelemre vonatkozó szabályokban rögzítetteket meghaladó munkavédelmi követelményekről;
- d) a 80. §-ban meghatározott keretben javaslatot tesz a felügyelet által kiszabott pénzbírságok pályázat útján történő felhasználására, továbbá saját adataival, megállapításaival szükség szerint segíti a munkavédelmi információs rendszer működését.

A pénzbírságok felhasználása

Mvt. 80. § (1) A felügyelet által a 82. § (1) bekezdése alapján kiszabott pénzbírságot az OMMF kincstári előirányzat-felhasználási keretszámlájára kell befizetni. A számla javára ilyen címen fennálló tartozás adók módjára behajtható köztartozásnak minősül.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bírságösszeg fele nyilvános pályáztatás útján kizárólag az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés céljainak támogatására, valamint fennmaradó része a közcélú állami munkavédelmi információs rendszer [14. § (1) bekezdés e) pontja] folyamatos működtetésére használható fel.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott pályázati és információs rendszer részletes szabályait a szociális és családügyi miniszter - az egészségügyi, valamint a gazdasági miniszterrel egyetértésben - rendeletben állapítja meg.

VII. Fejezet

A MUNKAVÉDELEM HATÓSÁGI FELÜGYELETE

Mvt. 81. § (1) A munkavédelemre vonatkozó szabályok megtartásának elősegítését, valamint ellenőrzését az e törvényben és külön jogszabályban megállapított jogállással és hatáskörrel rendelkező OMMF, ÁNTSZ és a bányafelügyelet, illetve ezek területi szervei (a továbbiakban együttesen: felügyelet) általános jelleggel látják el.

(2) A felügyelet tájékoztatással és tanácsadással segítik a munkáltatókat és munkavállalókat, a munkavédelmi képviselőket, továbbá az érdekképviseleteket, hogy azok a munkavédelemmel kapcsolatos jogukat gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.

(3) A felügyelet ellenőrzése kiterjed

- a) a munkáltatók és munkavállalók egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel kapcsolatos feladatainak és kötelezettségeinek teljesítésére;
- b) a munkahelyek létesítésére, a munkaeszközök üzemeltetésére, az alkalmazott technológiákra és anyagokra, valamint az egyéni védőeszközökre vonatkozó követelmények érvényesítésére;
- c) a munkabalesetek és foglalkozási megbetegedések kivizsgálására, bejelentésére, nyilvántartására, valamint megelőzésére tett intézkedésekre.

(4) A felügyelet jogosultak

- a) az ellenőrzésük során feltárt hiányosságok megszüntetése érdekében e törvényben és külön jogszabályban meghatározott intézkedés és felelősségre vonás alkalmazására;

b) a 22. § (2) bekezdésében meghatározott felmentés megadására.

Mvt. 82. § (1) A felügyelet munkavédelmi bírságot alkalmaznak az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó követelmények teljesítését elmulasztó, és ezzel a munkavállalók életét, testi épségét vagy egészségét súlyosan veszélyeztető munkáltatóval szemben.

(2) A munkavédelmi bírság összege 50 000 Ft-tól 10 000 000 Ft-ig terjedhet.

(3) A felügyelet a munkavédelmi bírságot telephelyenként szabják ki, amennyiben az azonos időben lefolytatott eljárás során megállapítást nyer, hogy az (1) bekezdésben leírt veszélyeztetést ugyanazon jogszabályi rendelkezést megsértve a munkáltató több telephelyén valósítja meg.

(4) A munkavédelmi bírságot a súlyos veszélyeztetést feltáró felügyelő javaslata alapján az illetékes megyei (fővárosi) szerv vezetője, az ÁNTSZ illetékességi körében a városi tisztifőorvos mint elsőfokú hatóság a veszélyeztetés mértéke alapján, valamint a mulasztás személyi és tárgyi körülményeinek mérlegelésével szabja ki.

Az OMMF, illetve a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőségei jogkörére vonatkozó külön szabályok

Mvt. 83. § Az OMMF elsőfokú hatósági jogkörében

a) a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendelete szerint engedélyezi a Magyar Mérnöki Kamara hatáskörébe nem tartozó munkabiztonsági szakértők működését, és az engedélyezésekről nyilvántartást vezet;

b) kiadja az egyéni védőeszköz minősítő bizonyítványt.

Vhr. 12. § (1) Munkabiztonsági szakértői tevékenység az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OMMF), valamint a Magyar Mérnöki Kamara (a továbbiakban: MMK) területi kamarai szervezetei által kiadott engedély alapján a 6. számú mellékletben felsorolt szakterületeken folytatható.

(2) Szakértői engedélyt az kaphat, aki az adott szakterületen egyetemi vagy főiskolai végzettséggel és felsőfokú munkavédelmi (munkabiztonsági) szakképesítéssel, legalább 5 éves munkabiztonsági gyakorlattal, valamint a szakértői működésről szóló külön jogszabályban előírt feltételekkel, illetve műszaki szakterület esetén mérnök kamarai tagsággal rendelkezik.

(3) A tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló törvény szerint mérnök kamarai tagságra jogosult mérnökök, illetve a felsőoktatási alapképzés műszaki, természettudományi vagy agrár szakán szerzett végzettséggel rendelkezők engedély iránti kérelmüket az MMK területi kamarai szervezeteinél nyújthatják be.

(4) A (3) bekezdésben fel nem sorolt, elsőfokú végzettséggel rendelkezők (pl. jogász, közgazdász, orvos, bölcsész) engedély iránti kérelmüket az OMMF-hez nyújthatják be.

(5) A munkabiztonsági szakértői engedély az alapképesítéshez tartozó szakterületre, valamint a 6. számú melléklet 30-32. pontjaiban felsorolt szakterületekre adható meg.

(6) A szakértői engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell az (1) bekezdés szerinti szakterületet a szakágazat megjelölésével, továbbá a kérelemhez csatolni kell a (2) bekezdésben előírt feltételekre vonatkozó érvényes okiratok, bizonyítványok hiteles másolatát, valamint az eddigi szakértői működés részletes leírását.

(7) Ha a kérelem nem felel meg az (1)-(2) bekezdésekben foglaltaknak, a hatáskörrel rendelkező (1) bekezdés szerinti engedélyező szerv a hiányok megjelölése mellett a kérelmezőt hiánypótlásra szólítja fel és egyben figyelmezteti, ha a kérelmet újra hiányosan nyújtja be vagy a hiánypótlási határidőt elmulasztja, az engedély kiadása iránti kérelmet elutasítja. Ha a kérelmező az e rendeletben, illetve a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló törvényben előírt feltételeknek megfelel, akkor az engedélyező szerv az engedély kiadását és a szakértő nyilvántartásba vételét nem tagadhatja meg.

(8) A kiadott engedély 5 évig érvényes, amely kérelemre meghosszabbítható.

(9) A szakértői engedélyt hivatalból vissza kell vonni, ha az engedélyező szerv megállapítja, hogy az engedély kiadásának feltételei nem álltak fenn. Az engedély visszavonható, ha a szakértő a tevékenységét az engedélyében foglaltaktól eltérően vagy az e rendeletben, illetve a szakértői működésről szóló külön jogszabályokban előírt rendelkezések megsértésével (pl. szakszerűtlenül) folytatja és a jogsértést az engedélyező szerv felszólítására sem szünteti meg.

(10) A munkavédelemmel kapcsolatos hatósági jogkört gyakorló személy [Mvt. 81. § (1) bekezdés] az illetékességi területén működő munkáltatónál munkabiztonsági szakértői tevékenységet nem végezhet.

Vhr. 13. § (1) A munkabiztonsági szakértői engedély kiadásáért 5000 Ft összegű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni, a szakértői nyilvántartásba vételért pedig az illetékekről szóló törvényben meghatározott összegű illetéket kell illetékbélyegben a kérelemmel leróni. A díjat a kérelem benyújtásával egyidejűleg kell az OMMF, illetve az MMK területi kamarája részére befizetni. A befizetés postai vagy banki átutalási megbízással történhet.

(2) A díjat, illetve túlfizetés esetén a díjtöbbletet hivatalból, harminc napon belül vissza kell téríteni, ha

a) a kérelem visszavonásáról - a kérelmező írásbeli bejelentése alapján - az engedélyező szerv a tevékenységének megkezdését megelőzően tudomást szerzett, vagy

b) a befizetést igazoló okiratok alapján megállapítható, hogy a kérelmező az (1) bekezdésben meghatározott összeget meghaladó díjat fizetett.

(3) A díjat a kérelem elutasítása esetén, illetve a (2) bekezdésben meghatározott eseteken túlmenően az engedélyező szerv nem köteles visszatéríteni.

(4) A nyilvántartásba vett munkabiztonsági szakértők névjegyzékét és az engedélyek érvényességi idejét az OMMF a hivatalos lapjában, az MMK pedig a szakértői névjegyzékében évenkénti rendszerességgel teszi közzé.

Mvt. 84. § (1) A megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőség felügyelője elsőfokú hatóságként jogosult

a) a munkahelyek tekintetében a munkáltatót határozatban kötelezni, hogy írásban nyújtson tájékoztatást a megjelölt munkabiztonsági követelmények teljesítéséről;

b) illetékességi területén valamennyi munkahelyen - külön engedély nélkül - ellenőrzést tartani;

c) a munkabaleseteket, kivéve a közúti és légi közlekedéssel kapcsolatosakat - a munkáltató ez irányú felelősségét nem érintve - kivizsgálni;

d) a munkáltatót felhívni az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek teljesítésére;

e) a munkáltatót a feltárt hiányosságok meghatározott határidőn belül történő megszüntetésére kötelezni;

f) az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó előírások súlyos megszegésével foglalkoztatott munkavállalót a kifogásolt munkavégzéstől eltiltani;

g) a munkavállaló egészségét, testi épségét közvetlenül fenyegető veszély esetén - annak elhárításáig - a veszélyes tevékenység, illetőleg üzem, üzemszám, munkaeszköz működésének, használatának felfüggesztését elrendelni;

h) elrendelni a 23. § (2) bekezdése szerinti vizsgálatot;

i) a munkabaleset bejelentését vagy kivizsgálását elrendelni, ha a bejelentést vagy a kivizsgálást elmulasztották, vagy nem a jogszabályban foglaltaknak megfelelően végezték;

j) a munkaeszköz és egyéni védőeszköz működését, használatát felfüggeszteni, ha az nem rendelkezik a 18. § (3)-(4) bekezdéseiben meghatározott okirattal;

k) a munkáltatót arra kötelezni, hogy az éjszakai munkavégzés keretében foglalkoztatott munkavállalói átlagos statisztikai létszámát, munkarendjét, az éjszakai munkavégzés körülményeire vonatkozó - a határozatban megjelölt egyéb - információkat, valamint a közölt adatokban, tényekben bekövetkező változást időszakonként bejelentse;

l) a szabálysértésre vonatkozó külön jogszabályok szerint eljárni.

(2) A felügyelő köteles a bejelentett súlyos munkabalesetet - a munkáltató ez irányú felelősségét nem érintve - kivizsgálni.

(3) A felügyelő az (1) bekezdés f), g) és j) pontjaiban foglalt határozatának azonnali végrehajtását rendelheti el.

Mvt. 85. § a) Az OMMF elnöke hatósági ügyekben felettes szervnek minősül a megyei (fővárosi) felügyelőség vezetője, illetve az OMMF által hozott határozatok vonatkozásában.

b) A felügyelő felettes szerve hatósági ügyekben az OMMF.

Mvt. 86. § Az OMMF, illetve a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőség hatósági jogköre nem terjed ki a külön jogszabályban meghatározott munka- és sugáregészségügyi, az atomenergia alkalmazásával kapcsolatos sugárvédelmi feladatok ellenőrzésére, a bányafelügyelet hatáskörébe tartozó hatósági ügyekre, továbbá a fegyveres erőkre és rendvédelmi szervekre, amelyekre vonatkozóan az irányító jogkört gyakorló miniszter látja el a munkavédelmi hatósági felügyeleti tevékenységet.

VIII. Fejezet

ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

Mvt. 87. § E törvény alkalmazásában:

1. **Áttelepítés:** munkavédelmi szempontból korábban üzembe helyezésre kötelezett munkaeszköz olyan áthelyezése, amely üzembe helyezési, üzemeltetési körülményei tekintetében lényeges változást okoz.

1/A. **Baleset:** az emberi szervezetet ért olyan egyszeri külső hatás, amely a sérült akaratától függetlenül, hirtelen vagy aránylag rövid idő alatt következik be és sérülést, mérgezést vagy más (testi, lelki) egészségkárosodást, illetőleg halált okoz.

1/B. **Kockázat:** a veszély megvalósulásának, azaz a káros hatás bekövetkezésének a valószínűsége.

2. **Létesítés:** az a folyamat, melynek eredményeként új üzem, munkahely jön létre, vagy meglévő felújítása, bővítése, átalakítása, illetve gép telepítése történik, függetlenül attól, hogy létrejötté után termelő vagy nem termelő célra használják.

2/A. **Megelőzés:** a munkáltató által megtett vagy tervezett intézkedések a munkáltatói tevékenység bármely fázisában, amelyeknek célja a munkával összefüggő kockázatok megelőzése vagy csökkentése.

3. **Munkabaleset:** az a baleset, amely a munkavállalót a szervezett munkavégzés során vagy azzal összefüggésben éri, annak helyétől és időpontjától és a munkavállaló (sérült) közrehatásának mértékétől függetlenül.

A munkavégzéssel összefüggésben következik be a baleset, ha a munkavállalót a foglalkozás körében végzett munkához kapcsolódó közlekedés, anyagvételezés, anyagmozgatás, tisztálkodás, szervezett üzemi étkeztetés, foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás és a munkáltató által nyújtott egyéb szolgáltatás stb. igénybevétele során éri.

Nem tekinthető munkavégzéssel összefüggésben bekövetkező balesetnek (munkabalesetnek) az a baleset, amely a sérültet a lakásáról (szállásáról) a munkahelyére, illetve a munkahelyéről a lakására (szállására) menet közben éri, kivéve, ha a baleset a munkáltató saját vagy bérelt járművével történt.

Bányászati munkabaleset: az a munkabaleset, amely a bányászati tevékenység során bármely munkáltatónál következett be.

Súlyos az a munkabaleset (bányászati munkabaleset), amely

a) a sérült halálát (halálos munkabaleset az a baleset is, amelynek bekövetkezésétől számított 90 napon belül a sérült orvosi szakvélemény szerint a balesettel összefüggésben életét vesztette), magzata vagy újszülöttjének halálát, önálló életvezetését gátló maradandó károsodását;

b) valamely érzékszerv (vagy érzékelőképesség) és a reprodukciós képesség elvesztését, illetve jelentős mértékű károsodását okozta;

c) orvosi vélemény szerint életveszélyes sérülést, egészségkárosodást;

d) súlyos csonkulást, hüvelykujj vagy kéz, láb két vagy több ujjja nagyobb részének elvesztését (továbbá ennél súlyosabb esetek);

e) beszélőképesség elvesztését vagy feltűnő eltorzulást, bénulást, illetőleg elmezavart okozott.

4. *Munkaeszköz:* minden gép, készülék, szerszám vagy berendezés, amelyet a munkavégzés során alkalmaznak vagy azzal összefüggésben használnak (kivéve: az egyéni védőeszköz).

5. *Munkahely:* minden olyan szabad vagy zárt tér (ideértve a föld alatti létesítményt, a járművet is), ahol munkavégzés céljából vagy azzal összefüggésben munkavállalók tartózkodnak. Munkahelynek kell tekinteni a más nem foglalkoztatót, a munkáját kizárólag személyesen végző egyéni vállalkozó munkavégzési helyét e törvénynek a 9. § (2) bekezdésében meghatározott rendelkezései tekintetében.

6. *Munkavállaló:* a szervezett munkavégzés keretében munkát végző személy.

7. *Munkavédelmi üzembe helyezés:* az a munkavédelmi eljárás, amelynek során az üzemeltető meggyőződik arról, hogy az adott létesítmény, munkahely, technológia, munkaeszköz a munkavédelmi követelményeket kielégíti, és üzemeltetését elrendeli.

8. *Munkáltató:* a munkavállalót szervezett munkavégzés keretében foglalkoztató. Munkáltatónak kell tekinteni a munkaerő-kölcsönzés keretében átengedett munkavállalót kölcsönvevőként foglalkoztatót, a kirendelt munkavállalót foglalkoztatót, a szakképzés keretében gyakorlati oktatást folytatót, valamint a más nem foglalkoztatót, a munkáját kizárólag személyesen végző egyéni vállalkozót a munkavégzés hatókörében tartózkodók védelmére vonatkozó rendelkezések [9. § (2) bekezdés] tekintetében. A társadalmi munka esetén munkáltató a társadalmi munka szervezője.

9. *Szervezett munkavégzés:* a munkaviszonyban, közszolgálati, illetve közalkalmazotti jogviszonyban, szövetségi tagság esetén munkaviszony jellegű jogviszonyban, a tanulói és hallgatói jogviszonyban a gyakorlati képzés során, büntetés-végrehajtási jogviszonyban (előzetes letartóztatásban, elítéltként), a közigazgatási határozat alapján, a fegyveres erők, fegyveres testületek, a hivatásos állami és a hivatásos önkormányzati tűzoltóság és más rendészeti szervek tagjai által szolgálati viszonyukban, a polgári szolgálatban végzett munka, valamint a munkáltató által kezdeményezett, irányított vagy jóváhagyott társadalmi munka.

9/A. *Telephely:* a tevékenység (munkavégzés) gyakorlásának - a munkáltató székhelyétől különböző - helye, ideértve a munkáltató fióktelepét is.

10. *Újraindítás:* az olyan - munkavédelmi szempontból korábban üzembe helyezett - munkaeszköz, technológia újbóli üzembe helyezése, amelyet műszaki okból egybefüggően 30 napot meghaladóan nem használtak, vagy amelyen teljes szétszereléssel együttjáró javítási munkafolyamatot végeztek.

11. *Veszélyes:* az a létesítmény, munkaeszköz, munkafolyamat, technológia, amelynél a munkavállalók egészsége, testi épsége megfelelő védelem hiányában súlyos károsító hatásnak lehet kitéve.

12. *Veszélyes anyag:* minden anyag vagy készítmény, amely fizikai, kémiai vagy biológiai hatása révén veszélyforrást képviselhet, így különösen a

- robbanó,
- oxidáló,
- gyúlékony,
- sugárzó,
- mérgező,
- maró,
- ingerlő,
- szenzibilizáló,
- fertőző,
- rákkeltő,
- mutagén,

- teratogén,
- utódkárosító (beleértve a spontán vetélést, koraszülést és a magzat retardált fejlődését is),
- egyéb egészségkárosító

anyag.

13. *Veszélyforrás:* a munkavégzés során vagy azzal összefüggésben jelentkező minden olyan tényező, amely a munkát végző vagy a munkavégzés hatókörében tartózkodó személyre veszélyt vagy ártalmat jelenthet.

Veszélyforrás lehet különösen:

- a fizikai veszélyforrás, ezen belül a
 - = munkaeszközök, járművek, szállító-, anyagmozgató eszközök, ezek részei, illetve mozgásuk, termékek és anyagok mozgása,
 - = szerkezetek egyensúlyának megbomlása,
 - = csúszós felületek,
 - = éles, sorjás, egyenetlen felületek, szélek és sarkok,
 - = tárgyak hőmérséklete,
 - = a munkahelynek a föld (padló) szintjéhez viszonyított elhelyezése,
 - = szintkülönbség,
 - = súlytalanság,
 - = a levegő nyomása, hőmérséklete, nedvességtartalma, ionizációja és áramlása,
 - = zaj, rezgés, infra- és ultrahang,
 - = világítás,
 - = elektromágneses sugárzás vagy tér,
 - = részecskesugárzás,
 - = elektromos áramköri vagy sztatikus feszültség,
 - = aeroszolok és porok a levegőben;
- a veszélyes anyag (lásd 12. pont);
- a biológiai veszélyforrás, ezen belül a
 - = mikroorganizmus és anyagcsereterméke,
 - = makroorganizmus (növény, állat);
- a fiziológiai, idegrendszeri és pszichés igénybevétel.

Vhr. 13/A. § E rendelet alkalmazásában munkaképtelen az, aki a baleseti eredetű sérülés vagy egészségkárosodással összefüggő és gyógykezelést vagy rehabilitációt igénylő állapota miatt munkát nem tud végezni, függetlenül attól, hogy erre az időtartamra táppénzben részesül vagy sem.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Mvt. 88. § (1) E törvény 1994. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 19. §-ának (3) bekezdésében, 21. §-ának (1), (3) és (5)-(6) bekezdéseiben, 24. §-ában, 25. §-ában, 31-34. §-aiban, 40. §-ának (1) bekezdésében, 43. §-ában, 44. §-ának (1) bekezdésében, 45. §-ának (1) bekezdésében, 50. §-ában, 56. §-ában, 60. §-ában foglaltak részletes szabályait - a 47. §-ban leírt külön szabályozást nem érintve - a népjóléti miniszter a munkaügyi miniszterrel egyetértésben - a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény hatálya alá tartozó tevékenységekre a munkaügyi miniszterrel és az ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi miniszterrel egyetértésben - határozza meg.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a hatályát veszti

a munkavédelemről szóló 47/1979. (XI. 30.) MT rendelet, valamint az azt módosító és végrehajtásáról rendelkező jogszabályok:

- 64/1980. (XII. 29.) MT rendelet,
- 18/1984. (III. 31.) MT rendelet,
- 12/1985. (III. 14.) MT rendelet,
- 4/1987. (II. 9.) MT rendelet,
- 63/1989. (VI. 30.) MT rendelet,
- 96/1991. (VII. 23.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja,
- 4/1986. (IV. 15.) BkM rendelet,
- 10/1981. (IX. 17.) EüM rendelet és az azt módosító 2/1986. (IV. 7.) EüM rendelet,
- 5/1986. (V. 7.) ÉVM rendelet,
- 3/1986. (II. 27.) IpM rendelet és az azt módosító 2/1990. (II. 16.) IpM rendelet, 2/1990. (VIII. 21.) IKM rendelet,
- 3/1986. (III. 9.) KM rendelet,
- 2/1986. (IV. 1.) KkM rendelet,

- 4/1986. (III. 9.) MÉM rendelet és az azt módosító 13/1990. (IV. 30.) MÉM rendelet és a 19/1992. (I. 28.) Korm. rendelet 6. §-a,
- 9/1981. (VI. 13.) MM rendelet és az azt módosító 2/1986. (III. 20.) ME rendelet,
- 1/1982. (I. 1.) PM rendelet és az azt módosító 4/1990. (II. 7.) PM rendelet,
- a munkavédelmi szakértőkről szóló 4/1985. (II. 21.) ME rendelet,
- a munkavédelmi minősítésről szóló 7/1985. (VII. 20.) ME rendelet,
- a munkavédelmi oktatásról és vizsgáztatásról szóló 9/1985. (VII. 20.) ME rendelet, illetve az ezt módosító 18/1989. (VII. 4.) SZEM rendelet,
- a foglalkozási balesetek kivizsgálásáról, bejelentéséről és nyilvántartásáról szóló 3/1987. (XI. 4.) ME rendelet és az ezt módosító 5/1989. (III. 1.) SZEM rendelet,
- a munkahelyek általános egészségügyi követelményeiről szóló 2/1981. (II. 7.) EüM rendelet 2. § első mondata, 3. §, 7. § (1) bekezdése, 11. § (1) bekezdése, 19. § (1) bekezdése, 20. § (1) bekezdése és a 23-24. §-a,
- a munkavédelemről szóló 2/1986. (IX. 17.) MP rendelkezés,
- a munkavédelemről szóló 30/1981. (HK. 18.) HM utasítás és a módosításról szóló 26/1984. (HK. 15.) HM utasítás,
- a munkavédelemről szóló 108/1987. (IK. 7.) IM utasítás, továbbá az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségről szóló 98/1990. (XI. 28.) Korm. rendelet,
- a 22/1982. (XI. 26.) IpM rendelet a munkavédelemről a kisiparban,
- a 19/1982. (XII. 27.) BkM rendelet a munkavédelemről a magánkereskedelemben,
- a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 65. § (2) bekezdése, valamint a 197. § c) pontjából a "- (2)" szövegrész.

(4)

(5) Ahol jogszabály üzemegészségügyi szolgálatot említ, azon foglalkozás-egészségügyi szolgálatot, ahol üzemorvost, azon foglalkozás-egészségügyi orvost kell érteni.

(6) Ahol jogszabály az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőséget említi, ott Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőséget kell érteni.

(7) E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban, a Tanács a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását szorgalmazó intézkedések bevezetéséről szóló 89/391/EGK irányelvvel, és a munkavállalók szolgáltatások nyújtása esetén történő kiküldetéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelvvel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.

Vhr. 14. § (1) E rendelet 1994. január 1-jén lép hatályba.

(2) Az e rendelet hatálybalépése előtt a 4/1985. (II. 21.) ME rendelet alapján kiadott munkavédelmi szakértői engedélyek, továbbá a 7/1985. (VII. 20.) ME rendelet alapján kiadott minősítő bizonyítványok az azokban foglalt időpontig és feltételekkel érvényesek.

1/a. számú melléklet az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelethez

Az Mvt. 21. §-ának (2) bekezdése alá tartozó veszélyes munkaeszközök jegyzéke

A gépek biztonsági követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló 21/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet alapján:

1. Körfűrészek egy vagy több fűrészlappal, fa vagy hasonló, hús vagy hasonló anyagokhoz.
 - 1.1. Rögzített szerszámmal dolgozó fűrészgépek, amelyeknek fix a gépágyuk és a munkadarabot kézi vagy leszerelhető előtolással juttatják a szerszámhoz.
 - 1.2. Rögzített szerszámmal dolgozó fűrészgépek, amelyeknél az alternáló mozgású fűrészállványt kézzel vezérlik vagy azt hajtóművel szerelték fel.
 - 1.3. Rögzített szerszámmal dolgozó fűrészgépek, amelyek a munkadarabot gépi előtolással mozgatják és a munkadarab behelyezése (adagolása) és/vagy kivétele kézzel történik.
 - 1.4. Mozdószerszámú fűrészgépek gépi előtolással és a munkadarab kézzel végzett behelyezésével és/vagy kivételével.
 2. Faipari gyalugépek kézi előtolással.
 3. Faipari vastagsági gyalugépek egyoldali megmunkálásra, ha a munkadarab behelyezése és/vagy kivétele kézzel történik.
 4. Szalagfűrészek egy vagy több fűrészlappal, fa vagy hasonló, hús vagy hasonló anyagokhoz, ha a munkadarab behelyezése és/vagy kivétele kézzel történik.
 5. Az 1-4. és a 7. pont alatti munkaeszköz kombinált kivitelben.
 6. Faipari csapmarógépek több szerszámtartóval, kézi előtolással.
 7. Kézi láncfűrészgépek fa megmunkálására.
 8. Függlőleges marógépek kézi előtolással, fa és hasonló anyagok megmunkálására.

9. Prések, hajlítógépek fémmegmunkáláshoz, ha a munkadarab behelyezése és/vagy kivétele kézzel történik és a mozgó elemek lökete túllépheti a 6 millimétert, valamint a sebesség a 30 mm/s-ot.

10. Műanyag-feldolgozó fröccsöntőgépek vagy formázóprések, ha a munkadarab behelyezése és/vagy kivétele kézzel történik.

11. Gumiipari fröccsöntőgépek vagy formázóprések, ha a munkadarab behelyezése és/vagy kivétele kézzel történik.

12. Föld alatti munkára szolgáló

- vasúti munkagépek, mozdonyok és fékezőkocsik;

- hidraulikus energiával működtetett emelőtalpak;

- munkagépekbe beépített belső égésű motorok.

13. Háztartási hulladékgyűjtő teherjárművek kézi töltésű és présmechanizmussal rendelkező kivitelben.

14. A 21/1998. (IV. 17.) IKIM rendelet 1. számú mellékletének 3.4.7. pontjában meghatározott védőburkolatok és erőátviteli tengelyek univerzális csatlakozóval.

15. Járművekre szerelt emelők.

16. Személyek emelésére szolgáló gépek, amelyeknél fennáll a több mint 3 méter magasból történő leesés veszélye.

17. Pirotechnikai termékeket gyártó gépek.

Egyéb jogszabályok alapján:

18. Daruk és futómacsák gépi meghajtással.

19. Gépi hajtású emelőtargoncák.

20. Villamos emelődobok.

21. Rakodógépek.

22. Mezőgazdasági és erdészeti traktorok.

23. Járműűrités és -mozgatás különleges berendezései.

1/b. számú melléklet az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelethez

Az Mvt. 21. §-ának (5) bekezdése alá tartozó egyes veszélyes munkaeszközök jegyzéke

1. Helyszíni összeszerelésű gépi meghajtású daruk

2. Járműűrités és -mozgatás helyszíni összeszerelésű különleges berendezései

2. számú melléklet az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelethez

Munkavédelmi (munkabiztonsági) szakképesítéssel rendelkező személy foglalkoztatásának feltételei

1. A munkáltatók tevékenységük alapján a következő munkavédelmi szempontú veszélyességi osztályba tartoznak [ágazati számjelként a gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozás rendszeréről szóló 9003/2002. (SK 6.) KSH közlemény számjele szerepel]:

Ágazati számjel	Gazdasági tevékenység megnevezése
-----------------	-----------------------------------

I. VESZÉLYESSÉGI OSZTÁLY

02.01	Erdőgazdálkodási termék-előállítás
10	Szénbányászat, tőzegkitermelés
11.10	Kőolaj-, földgázkitermelés
12	Úrán-, tóriumérc-bányászat
13	Fém tartalmú érc bányászata
14	Egyéb bányászat
15.1	Húsfeldolgozás
15.2	Halfeldolgozás
20	Fafeldolgozás, fonottáru gyártása

- Kivéve:
- 20.52 Parafa-, fonottáru gyártása
- 21 Papír, papírtermék gyártása
- 23 Kokszyártás, kőolaj-feldolgozás, nukleáris
fűtőanyag gyártása
- 24 Vegyi anyag, termék gyártása
- 25 Gumi-, műanyag termék gyártása
- 26 Nemfém ásványi termék gyártása
- 27 Fémalapanyag gyártása
- 28.2 Fémtartály, fűtési kazán, radiátor gyártása
- 28.3 Gőzkazán gyártása
- 28.4 Fémalakítás, porkohászat
- 29 Gép, berendezés gyártása
- 35.11 Hajógyártás, -javítás
- 35.2 Vasúti, kötőtpályás jármű gyártása
- 37.10 Fém visszanyerése hulladékból
- 40 Villamosenergia-, gáz-, gőz-, melegvízellátás
- 45 Építőipar
- 60 Szárazföldi, csővezetékes szállítás
- 61 Vízi szállítás
- 62 Légi szállítás
- 63 Szállítást kiegészítő tevékenység,
utazásszervezés
- Kivéve:
- 63.3 Utazásszervezés
- 63.4 Szállítmányozás
- 73 Kutatás, fejlesztés
- Kivéve:
- 73.2 Humán kutatás, fejlesztés
- 90 Szennyvíz-, hulladékkezelés, szennyeződés
mentesítés

II. VESZÉLYESSÉGI OSZTÁLY

- 01 Mezőgazdaság, vadgazdálkodás
- 02 Erdőgazdálkodás
- Kivéve:
- 02.01. Erdőgazdálkodási termék-előállítás
- 05 Halgazdálkodás
- 15 Élelmiszer, ital gyártása
- Kivéve:
- 15.1 Húsfeldolgozás
- 15.2 Halfeldolgozás
- 16 Dohánytermék gyártása
- 17 Textilia gyártása
- 18 Ruházati termék gyártása, szőrmekikészítés, -
konfekcionálás
- 19 Bőrkikészítés, táskafélék, szíjzat, lábbeli
gyártása
- 20.52 Parafa-, fonottáru gyártása
- 22 Kiadói, nyomdai, egyéb sokszorosítási
tevékenység
- 28 Fémfeldolgozási termék gyártása

- Kivéve:
- 28.2 Fémtartály, fűtési kazán, radiátor gyártása
- 28.3 Gőzkazán gyártása
- 28.4 Fémalakítás, porkohászat
- 30 Iroda-, számítógépgyártás
- 31 Máshova nem sorolt villamos gép gyártása
- 32 Híradástechnikai termék, készülék gyártása
- 33 Műszergyártás
- 34 Közúti jármű gyártása
- 35 Egyéb jármű gyártása
- Kivéve:
- 35.11 Hajógyártás, -javítás
- 35.2 Vasúti, kötöttpályás jármű gyártása
- 36 Bútorgyártás, máshova nem sorolt feldolgozóipari termék gyártása
- 37 Nyersanyag visszanyerése hulladékból
- Kivéve:
- 37.10 Fém visszanyerése hulladékból
- 41 Víztermelés, -kezelés, -elosztás
- 50.2 Gépjárműjavítás
- 64 Posta, távközlés
- Kivéve:
- 64.1 Postai, futárpostai tevékenység
- 74.3 Műszaki vizsgálat, elemzés
- 74.6 Nyomozási, biztonsági tevékenység
- 74.7 Takarítás, tisztítás
- 80.22 Szakmai középfokú oktatás
- 80.3 Felsőoktatás
- 80.42 Máshova nem sorolt felnőtt- és egyéb oktatás
- 85 Egészségügyi, szociális ellátás
- Kivéve:
- 85.3 Szociális ellátás
- 92.11 Film-, videogyártás
- 92.2 Rádió-televízió műsorszolgáltatás
- 92.3 Egyéb szórakoztatás
- 93 Egyéb szolgáltatás

III. VESZÉLYESSÉGI OSZTÁLY

- 50 Járműkereskedelem, -javítás, üzemanyag-kereskedelem
- Kivéve:
- 50.2 Gépjárműjavítás
- 51 Nagykereskedelem
- 52 Kiskereskedelem
- 55 Szálláshely-szolgáltatás, vendéglátás
- 63.3 Utazásszervezés
- 63.4 Szállítmányozás
- 64 Posta, távközlés
- Kivéve:
- 64.2 Távközlés

- 65 Pénzügyi közvetítés
- 66 Biztosítás, nyugdíjalap
- 67 Pénzügyi kiegészítő tevékenység
- 70 Ingatlanügyletek
- 71 Kölcsönzés
- 72 Számítástechnikai tevékenység
- 73.2 Humán kutatás, fejlesztés
- 74 Egyéb gazdasági szolgáltatás
Kivéve:
 - 74.3 Műszaki vizsgálat, elemzés
 - 74.6 Nyomozási, biztonsági tevékenység
 - 74.7 Takarítás, tisztítás
- 75 Közigazgatás, védelem, kötelező társadalombiztosítás
- 80 Oktatás
Kivéve:
 - 80.22 Szakmai középfokú oktatás
 - 80.3 Felsőoktatás
 - 80.42 Máshova nem sorolt felnőtt- és egyéb oktatás
- 85.3 Szociális ellátás
- 91 Érdekképviselet
- 92 Szórakoztatás, kultúra, sport
Kivéve:
 - 92.11 Film-, videógyártás
 - 92.2 Rádió-televízió műsorszolgáltatás

2. A munkáltatókat a veszélyességi osztályon belül az általuk foglalkoztatott munkavállalók előző évi átlagos állományi - ennek hiányában a besoroláskori átlagos állományi - létszáma alapján kell csoportosítani:

- a) 50-500 munkavállaló között;
- b) 501-1000 munkavállaló között;
- c) 1000 munkavállaló felett.

3. Az 1. és 2. pontban leírt szempontok alapján besorolt munkáltató legalább a következő számú és munkavédelmi szakképesítésű személyt köteles - minimálisan az e pontban megállapított munkaidőtartamot kitöltő - munkavédelmi tevékenységre foglalkoztatni:

- I/a) egy fő középfokú munkavédelmi szakképesítésű napi négy órára,
- I/b) egy fő felsőfokú munkavédelmi szakképesítésű teljes munkaidővel,
- I/c) egy fő felsőfokú munkavédelmi szakképesítésű teljes munkaidővel és minden megkezdett 600 munkavállaló után további egy-egy fő középfokú munkavédelmi szakképesítésű teljes munkaidővel,
- II/a)-b) egy fő középfokú munkavédelmi szakképesítésű napi két órára [II/a) esetén], illetve teljes munkaidővel [II/b) esetén],
- II/c) egy fő felsőfokú munkavédelmi szakképesítésű teljes munkaidővel és minden megkezdett 800 munkavállaló után további egy-egy fő középfokú munkavédelmi szakképesítésű teljes munkaidővel,
- III/a)-b) egy fő középfokú munkavédelmi szakképesítésű napi egy órára [III/a) esetén], illetve napi négy órára [III/b) esetén],
- III/c) egy felsőfokú munkavédelmi szakképesítésű teljes munkaidővel.

4. A 50 fő alatti munkavállalót foglalkoztató munkáltató a munkavédelemre vonatkozó szabályokban előírt munkabiztonsági szaktevékenység elvégzésére köteles munkavédelmi (bányászati) szakképesítésű személyt foglalkoztatni (akár esetenként, akár folyamatosan), egyébként munkavédelmi szakember foglalkoztatásának szükségességéről saját mérlegelése alapján dönt.

5. Az 1. és a 2. pont szerinti besorolásról és ez alapján a 3. pont szerinti foglalkoztatásról a munkáltató saját felelősséggel gondoskodik.

Amennyiben a munkáltató az ágazati számjele szerinti tevékenység mellett más veszélyességi osztályba sorolásra alapot adó tevékenységet is folytat:

- ha ez utóbbi tevékenység magasabb veszélyességi osztályba tartozik és az e körben foglalkoztatottak száma az összlétszám 40%-át eléri, számjeléhez képest eggyel magasabb;
- ha ez utóbbi tevékenység alacsonyabb veszélyességi osztályba tartozik és az e körben foglalkoztatottak száma az összlétszám 60%-át eléri, számjeléhez képest eggyel alacsonyabb

veszélyességi osztályba kell a munkáltatót besorolni.

A 2. pontban megjelölt létszámkategória szerinti besorolás alapja minden esetben a munkáltató teljes állományi létszáma (akkor is, ha a létszám százalékos aránya miatt magasabb vagy alacsonyabb veszélyességi osztályba kell sorolni a fentiek szerint).

Tanulókat, hallgatókat abban az arányban kell a munkavállalói létszámhoz számítani, amilyen arányt a gyakorlati képzésük képvisel a teljes oktatási idő tartamához képest.

6. A munkavédelmi hatósági ellenőrzés során a munkáltatónak kell bizonyítani a besorolás helyességét, az alapul vett adatok valóságát.

3. számú melléklet az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelethez

A munkabaleset kivizsgálásának szempontjai

A munkabaleset vizsgálatok az esemény térbeni és időbeni környezetében fel kell tárni a veszélyes körülményeket és veszélyes cselekedeteket, valamint azokat a tényezőket, melyeknek szerepük lehetett a sérülést eredményező mozzanat vagy folyamat beindulásában.

A munkabaleset kivizsgálása során helyszíni szemlét kell tartani. A helyszíni szemle eredményét szükség szerint jegyzőkönyvben, rajzon, fényképen, videofelvételen rögzíteni kell.

A munkabalesetről információval rendelkező személyeket - ha szükséges jegyzőkönyvileg - meg kell hallgatni.

Ezek lehetnek:

- a sérült,
- a balesetet okozó személy,
- a szemtanúk,
- a sérült munkatársa,
- a sérült közvetlen vezetője.

A munkabaleset kivizsgálása során meg kell állapítani:

- a létesítmények, gépek, berendezések, szerszámok, eszközök, a munka tárgya (anyaga) biztonságtechnikai állapotát, ennek keretében a munkavédelmi minőségre, üzembe helyezésre, műszaki felülvizsgálatra, technológiára, kezelésre, karbantartásra vonatkozó előírások meglétét, megfelelőségét, érvényesülését, előre nem látható esemény (pl. üzemzavar, műszaki hiba) fellépését;

- az egyéni és kollektív védőeszközök, a sérült öltözete, védőberendezések, jelzőberendezések, védőburkolatok meglétét, megfelelőségét, alkalmazásukra és használatukra vonatkozó előírások érvényesülését;

- a környezeti tényezőket, ezek jelenlétét, mértékét, hatását (szükség esetén műszeres méréssel):

1. mechanikai tényezők,
2. kémiai tényezők (ezen belül: gázok, gőzök, por),
3. elektromos tényezők,
4. zaj és rezgés,
5. sugárzás (ezen belül: világítási tényezők),
6. meteorológiai tényezők,
7. klímátényezők,
8. hőmérséklet hatásai,
9. élőlény hatásai,
10. egyéb ártalmas és/vagy veszélyes hatások;

- a munkaszervezés, a belső ellenőrzés, irányítás rendszerét, a munkavégzés ütemét, a munkatér nagyságát, munkakörnyezetben az ergonómia érvényesülését, utasítást, jelzést, figyelmeztetést adó táblák, feliratok létét, minőségét, figyelemelterelő jelenségek, tevékenységek jelenlétét, az üzemi rend és tisztaság, az anyagtárolás, szállítás, közlekedés szabályainak érvényesülését, a munkáltatás egyéb körülményeit;

- a balesetet szenvedett munkavállaló (balesetet okozó személy) és társak baleset bekövetkezése előtti feladatát, szándékát és cselekedeteit, a környezeti tényezők baleset előtti állapotát;

- az érintett termelőberendezésekre, munkaeszközökre, munkafolyamatra, sérülte (okozói) és társi cselekedetre vonatkozó előírások érvényesülését, az előírástól való eltérés mértékét;

- a balesetet kiváltó okot, okokat, az eddig felsorolt minden tényező hatásának tételes vizsgálatával, a közrehatás valószínűsíthető arányának megállapításával;

- hogyan lett volna elkerülhető a munkabaleset;

- az összes lehetséges javító intézkedést, és ezek függvényében azt, hogy mit kell tenni hasonló baleset megelőzése érdekében.

A munkabaleset vizsgálatának megállapításait olyan részletességgel kell rögzíteni, hogy az így készült dokumentumok alkalmasak legyenek a baleset okainak megállapítására és a megállapított összefüggések, körülmények tényszerű alátámasztására.

4. számú melléklet az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelethez

Munkabaleseti jegyzőkönyv

5 évig irattárban megőrzendő										Év		Hó		Sorszám						
Munkabaleseti nyilvántartás sorszáma:																				
MUNKABALESETI JEGYZŐKÖNYV!																				
[Az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelet 4. sz. melléklete alapján]																				
Írógéppel, számítógéppel vagy nyomtatott betűvel töltendő ki!																				
Az 56-83., a 85-88. és a 93-95. kódnégyzeteket a felügyelet tölti ki																1	2			
																Területi kód:				
A MUNKÁLTATÓ neve:												A létszám-kategória szerinti besorolása:				3				
Címe:						E-mail címe:						Irányítószáma:								
												Telefon-(fax-)száma:								
													-							
Statisztikai számjele:						Törzsszám:				Szakágazat:			Gazd. forma		Terület					
				4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A SÉRÜLT neve: (és előző, leánykori neve)												TAJ-száma:								
Anyja neve:												21	22	23	24	25	26	27	28	29
															-			-		
Születési helye:				Neme; Születési év, hó, nap; Áll.polg.					Lakóhelye (lakáscíme):					Irányítószáma:						
				30		31	32	33	34	35	36	37								
					19															
A sérült foglalkoztatásának jellege:						Munkaköre: (FEOR számmal is)						39	40	41	42					
A foglalkoztatási viszony tartama:						A munkaidő mértéke:						A sérülés mértéke:								
A BALESET időpontja:				46	47	48	49	50	51	52	53	A baleset helyszíne: (postai cím)					Irányítószám			
				20																
A baleset körülményeinek meghatározása:																				

A BALESET ELŐZMÉNYEI ÉS RÉSZLETES LEÍRÁSA

A baleset leírása külön lapon folytatható!

A BALESET HELYSZÍNVÁZLATA

Méterarányos helyszínrajz a dokumentációhoz külön csatolható!

A munkavégzés helye:		Munkahelyi környezet*					
0 Nem meghatározott	1 Állandó (szokásos) munkahely	55	56	57	58	59	60
2 Változó munkavégzési hely	9 Egyéb munkavégzési hely						
Munkafolyamat:*		61-62					
A sérült konkrét fizikai tevékenysége:*		63-67					
A munkabalesethez kapcsolható munkafolyamat:*		68-74					
A balesetet kiváltó esemény:*		75-76					
A sérüléssel összefüggésben lévő anyag: *		77-79					
A baleseti sérülés (károsodás) külső oka:*		80-81					
Személyi tényező: *		82-83					
A munkaképtelenség időtartama:		84					
Baleseti sérülés, mérgezés és külső okok következményei:				85	86	87	88
A védő- és jelzőberendezések, egyéni védőeszközök alkalmassága							

1	Alkalmas, rendeltetésszerűen használták	5	Alkalmatlan, nem rendeltetésszerűen h.	Védőburkolat	89	
2	Alkalmas, nem rendeltetésszerűen h.	6	Alkalmatlan, nem használták	Biztonsági berendezés	90	
3	Alkalmas, nem használták	7	Szükséges, de nem volt	Jelzőberendezés	91	
4	Alkalmatlan, rendeltetésszerűen h.	8	Nem szükséges	Egyéni védőeszköz	92	
Munkáltatói INTÉZKEDÉS a hasonló munkabaleset megelőzése érdekében					93	
A MUNKA VÉDELMI KÉPVISELŐ RÉSZVÉTELE, ILLETVE VÉLEMÉNYE		94	95	EGYÉB ÉSZREVÉTELEK, MEGJEGYZÉSEK		

A munkavédelmi képviselő aláírása			
A MUNKÁLTATÓ képviselőjének		Az adatszolgáltatás jellege:	96
Neve:	1	Új	
Beosztása:	2	Módosítás (kiegészítés)	
Aláírása:	3	Törlés	
Kelt:	20	év	hó
			nap
Felügyelői észrevétel intézkedés			
A MUNKABALESET VIZSGÁLATÁVAL ÖSSZEFÜGGŐ, (CSATOLT) DOKUMENTÁCIÓK JEGYZÉKE (Pl. meghallgatási jegyzőkönyvek, fénykép-, videofelvételek, orvosi vizsgálatok, technológiai, kezelési, karbantartási utasítások, oktatás dokumentációi, a munkavédelmi képviselő külön lapon leírt észrevétele)			

A *-gal jelölt sorokba a baleset leírásán túl - az 5. számú mellékletben meghatározottak alapján - egy-egy szóval a megfelelő fogalmakat be kell írni!

5. számú melléklet az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelethez

A munkabaleseti jegyzőkönyv kitöltési útmutatója

A munkáltatónak - írógéppel, számítógéppel vagy nyomtatott betűvel - ki kell töltenie a munkabaleseti jegyzőkönyv (a továbbiakban: jegyzőkönyv) valamennyi szöveges választ igénylő rovatát. Szöveges választ igényelnek az 1-55., 84., 89-92. és 96. kódnégyzetek és a *-gal jelölt rovatok. Az 56-83., 85-88. és a 93-95. kódnégyzeteket az illetékes felügyelet (OMMF megyei felügyelősége, MBH területi bányakapitánysága) tölti ki.

A munkáltatónak figyelemmel kell lennie a munkavédelemről szóló törvény (Mvt.) 65. §-ának (2) bekezdésében foglalt azon előírásra, amely munkabaleseti szaktevékenységnek minősíti a súlyos munkabaleset, valamint az olyan munkaeszköz, illetve technológia által okozott munkabaleset kivizsgálását, amely kettőnél több személy egyszerre (egy időben), azonos helyen történő sérülését vagy más egészségkárosodását okozta. A kivizsgálás egyik tartalmi eleme a jegyzőkönyv szakszerű kitöltése, amely jogszabályban előírt szakképzettséggel rendelkező szakember bevonásával történhet.

TERÜLETI KÓD: (1-2. kódnégyzet)

Annak a területnek (Budapest / megye / külföld) megfelelő kódszámát kell beírni az 1-2. kódnégyzetbe ahol a munkabaleset bekövetkezett.

Területi kód	
01	Budapest
02	Baranya
03	Bács-Kiskun
04	Békés
05	Borsod-Abaúj-Zemplén
06	Csongrád
07	Fejér
08	Győr-Moson-Sopron
09	Hajdú-Bihar
10	Heves
11	Komárom-Esztergom
12	Nógrád
13	Pest
14	Somogy
15	Szabolcs-Szatmár-Bereg
16	Jász-Nagykun-Szolnok
17	Tolna
18	Vas
19	Veszprém
20	Zala
21	Külföld

A MUNKÁLTATÓ LÉTSZÁM-KATEGÓRIA SZERINTI BESOROLÁSA (3. kódnégyzet)

A 3. kódnégyzet kitöltésekor a munkáltató összlétszámát kell beírni. Az összlétszám alatt a rész- és teljes munkaidőben, a munkáltató központjában és telephelyén (telephelyein) foglalkoztatott munkavállalók együttes létszáma értendő. Abban az esetben is a munkáltató összlétszámát kell beírni, ha a munkáltató valamely telephelyén (változó munkaterületén) tevékenységet végző munkavállaló szenved munkabalesetet.

Létszám- kategória kódszám	Létszám- kategória határok
0	Nincs munkavállaló
1	1-9 fő munkavállaló
2	10-49 fő munkavállaló
3	50-249 fő munkavállaló
4	250-499 fő munkavállaló
5	500 vagy több munkavállaló
9	A munkavállalók száma ismeretlen

A MUNKÁLTATÓ STATISZTIKAI SZÁMJELE (4-20. kódnégyzet)

Amennyiben az adatszolgáltatásra kötelezett munkáltató statisztikai számjellel nem rendelkezik, akkor a 4-20. kódnégyzetekbe a munkáltató adószámát kell beírni.

[A szakágazatot jelölő kódnégyzetekbe - 12-15. kódnégyzet - a 9003/2002. (SK 6.) KSH közlemény melléklete szerinti TEÁOR 03. kódszámot, a gazdasági forma jelölésére szolgáló kódnégyzetekbe - 16-18. kódnégyzet - a 9001/2002. (SK 3.) KSH közlemény 2. számú melléklete szerinti kódszámot kell beírni.]

A SÉRÜLT NEVE

Amennyiben a sérült a születésekor anyakönyvezett nevétől eltérő házassági nevet használ, úgy minden esetben a születésekor anyakönyvezett (pl. leánykori név) nevet is fel kell tüntetni.

E rovatban a megfelelő helyen a sérült adatai közül az "anyja nevét" kell feltüntetni.

TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI AZONOSÍTÓ JEL (21-29. kódnégyzet)

A kódnégyzetekbe a munkabalesetet szenvedett munkavállaló a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 6. §-ának (2) bekezdése szerinti egészségügyi, szociális, társadalombiztosítási és a magánnyugdíj rendszerrel kapcsolatos nyilvántartások azonosító kódját (TAJ-szám) kell beírni.

SZÜLETÉSI HELY, A SÉRÜLT NEME, SZÜLETÉSI ÉV, HÓ, NAP (30-36. kódnégyzet)

Ha a munkabalesetet szenvedett munkavállaló születési helye Magyarország államhatárán kívüli területre esik, akkor annak az országnak a nevét kell feltüntetni a jegyzőkönyvben, ahol a születési okmányt kiállították.

A sérült nemének megjelölésekor a 30. kódnégyzetbe magyar állampolgárságú férfi esetén 1-es, nő esetén 2-es, külföldi állampolgárságú férfi esetén 5-ös, nő esetén 6-os kódszámot kell beírni, ismeretlen nem esetén 9-es kódszámot kell alkalmazni.

A hónap és nap kódokba (33-36.) egytagú, egykarakterű szám esetén 0-át kell a szám elé beírni. (Pl. 1954. augusztus 03-án született magyar állampolgárságú férfi esetében a 30-36. kódnégyzeteket a következő módon kell kitölteni: 1 19 54 08 03.)

A SÉRÜLT ÁLLAMPOLGÁRSÁGA (37. kódnégyzet)

A 37. kódnégyzetbe külön meg kell jelölni a munkabalesetet szenvedett munkavállaló állampolgárságát az alábbi kódszámokkal:

- 0 Ismeretlen állampolgárságú
- 1 Magyar állampolgár (belföldi)
- 2 Nem belföldi, de EU-tagállamból való
- 3 Nem belföldi és EU-tagállamon kívüli
- 9 Egyéb (pl. kettős állampolgárság)

A SÉRÜLT LAKÓHELYE (LAKÁSCÍME)

Itt a személyi igazolványba vagy más, személyazonosításra alkalmas okmányba bejegyzett és postai irányítószámmal ellátott lakóhelyet (annak a lakásnak a címét, amelyben él) kell feltüntetni. Ha ez nem állapítható meg, úgy ebbe a rovatba a tartózkodási helyet kell beírni. Erről a körülményről a munkáltatónak a "megjegyzés" rovatban tájékoztatást kell adnia.

A SÉRÜLT FOGLALKOZTATÁSÁNAK JELLEGE (38. kódnégyzet)

A 38. kódnégyzetbe a munkabalesetet szenvedett munkavállaló - a munkáltató vezetői szintű munkavállalóját is beleértve - foglalkoztatásának jellegét kell beírni az alábbi kódszámok felhasználásával:

- 0 Ismeretlen
- 1 Munkavállaló (illetve a munkáltató - vállalkozás, társadalmi szervezet stb. - bármilyen szintű vezetője)
- 2 Tanuló (gyakorlati foglalkozás)
- 9 Egyéb

A SÉRÜLT MUNKAKÖRE (39-42. kódnégyzet)

A szövegbeírásra alkalmas rovatba azt a munkakört kell beírni, amelyben a sérült munkavállalót a szervezett munkavégzés (Mvt. 87. § 9. pont) keretében foglalkoztatták. A 39-42. kódnégyzetekbe a többszörösen módosított 9029/1993. (SK1./1994) KSH közlemény melléklete szerinti FEOR kódszámot kell beírni (FEOR: Foglalkoztatások Egységes Osztályozási Rendszere).

A FOGLALKOZTATÁSI VISZONY TARTAMA (43. kódnégyzet)

A 43. kódnégyzetbe a munkabalesetet szenvedett munkavállaló foglalkoztatási viszonyának tartamára utaló kódszámot kell beírni.

- 1 Határozatlan, határozott időtartamra létrejött foglalkoztatási viszonyban foglalkoztatott munkavállaló
- 2 Idénymunka jellegű foglalkoztatási viszonyban foglalkoztatott munkavállaló

A MUNKAI DŐ MÉRTÉKE (44. kódnégyzet)

A 44. kódnégyzetben kell jelölni, hogy a munkabalesetet szenvedett munkavállalót teljes vagy részmunkaidőben foglalkoztatták-e.

- 1 Teljes munkaidő
- 2 Részmunkaidő (a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvényben meghatározott teljes munkaidő mértékét el nem érő munkaidő)

A SÉRÜLÉS MÉRTÉKE (45. kódnégyzet)

A 45. kódnégyzetbe a nem súlyos, de 3 napot meghaladó munkaképtelenséggel járó munkabaleset, valamint a súlyos munkabaleset súlyosságának mértékét jelölő kódszámot kell beírni.

- 0 Nem súlyos munkabaleset, a munkaképtelenség időtartama 1-3 nap
- 1 Nem súlyos munkabaleset a munkaképtelenség időtartama meghaladja a 3 napot
- 2 Nem súlyos csonkulással járó munkabaleset
- 3 Súlyos csonkulásos munkabaleset
- 4 Halálos munkabaleset (sérült, magzata, újszülöttje)
- 5 Önálló életvezetést gátló maradandó károsodás
- 6 Valamely érzékszerv (vagy érzékelő képesség) és a reprodukciós képesség elvesztésével, illetve jelentős mértékű károsodásával járó munkabaleset
- 7 Orvosi vélemény szerint életveszélyes sérüléssel, károsodással járó munkabaleset
- 8 A beszélnőképesség elvesztésével, feltűnő torzulással, bénulással, elmezavarral járó munkabaleset

A BALESET IDŐPONTJA (46-53. kódnégyzet)

A 46-47. kódnégyzetekbe az év utolsó 2 számát (pl. 2003. esetében 03-at), a 48-49. kódnégyzetekbe a baleset hónapját (pl. május hó: 05-öt), az 50-51. kódnégyzetekbe a munkabaleset napját (pl. harmadika: 03-at) kell beírni. Az 52-53. kódnégyzetbe a baleset bekövetkezésének időpontját, 24 órás időszámítás szerint kell kódolni (pl. ha a munkabaleset délután 4 és 5 óra között következett be, akkor 16-ot, ha hajnali 4 és 5 óra között történt, 04-et kell írni).

A BALESET HELYSZÍNE ÉS IRÁNYÍTÓSZÁMA

A baleset helyszínét postai cím, irányítószám megjelölésével akkor kell csak beírni, ha a baleset helyszíne nem egyezik meg a munkáltató "címe" rovatban megjelölt címmel (pl. a munkáltató címe Budapest XXV. ker., Kecskévirág u. 42., de a munkabaleset a VIII. kerületi építés-kivitelezési munkahelyen történt, akkor ebbe a rovatba az építés-kivitelezési munkahely pontos címét kell bejelölni: Bp. VIII., Népszínház u. 33., irányítószám: 1081).

A BALESET KÖRÜLMÉNYEINEK MEGHATÁROZÁSA (54. kódnégyzet)

Az 54. kódszámnál meg kell jelölni, hogy a munkabalesetet a munkavállaló milyen fő tevékenység közben szenvedte el.

- 1 Munkavégzés közben
- 2 Nem munkavégzés közben, de kiegészítő tevékenység során (pl. anyag-, szerszámvételezés stb.)
- 3 Nem munkavégzés közben, de nem kiegészítő tevékenység során (pl. tisztálkodás, étkezés, verekedés)
- 4 Telephelyen kívüli munkaterület(ek) megközelítése közben - a munkakezdést követően - a munkáltató saját vagy általa bérelt, a munkavállaló saját engedéllyel használt járművével. A telephelyen kívüli munkaterület(ek)ről a

telephely megközelítése közben a munkáltató saját vagy általa bérelt, a munkavállaló saját, engedéllyel használt járművével.

A BALESET ELŐZMÉNYEI ÉS RÉSZLETES LEÍRÁSA

A munkáltató ebben a rovatban a lehető legpontosabban köteles leírni a baleset tényleges lefolyását (hogyan történt maga a baleset), tömören és egyértelműen rögzíteni kell a balesettel kapcsolatos összes tényt, körülményt, tevékenységet. Pontosán meg kell jelölni a

- munkahelyi környezetet (pl. nagyolvasztó-garat adagolószint, színesfém előkészítő-üzem),
- azt a munkafolyamatot, fő tevékenységet, amelyben a munkavállaló a baleset időpontjában részt vett (pl. raktározás, állattenyésztés),
- a munkabalesetet szenvedett munkavállaló konkrét fizikai tevékenységét (pl. textilnyomógép indítása, leállítása, emelőgép kezelése),
- azt a munkaeszközt (anyag tényezőt), amellyel a munkabalesetet szenvedett munkavállaló a baleset pillanatában tevékenységet végzett, érintkezésbe került (pl. esztergagép, botlásveszélyes járófelület),
- a balesetet kiváltó eseményt (különleges), amely a balesetet kiváltotta (pl. robbanás, munkaeszköz, anyag törése),
- a sérüléssel összefüggésben lévő anyagot (pl. járműbaleset esetén a járművezető hastáji sérülést szenved a kormánykeréktől, akkor a kormánykerék anyagát - műanyag),
- a sérülés, károsodás külső okát (pl. villamos áram hatása, mérgező anyag szervezetbe jutása beléggzéssel),
- a baleset bekövetkezésében szerepet játszó személyi tényezőt (pl. a sérült munkavállaló szakképzetlensége, kioktatásának hiánya, gyógyszer, kábítószer hatása, egyéb abnormális élettani hatás, figyelmetlenség, fegyelmezetlenség, szabályszegő, utasításellenes magatartás, tevékenység).

A baleset leírása külön lapon folytatható!

A kitöltésnél külön figyelemmel kell lenni a következőkre:

A baleset előzményeinek és részletes leírásán túl, a *-gal jelölt - 56-83. kódnégyzetekhez tartozó - sorokban, egy-egy szóval jelölni kell: a munkahelyi környezetet, a munkafolyamatot, a sérült konkrét fizikai tevékenységét, a munkabalesethez kapcsolható munkaeszközt, a balesetet kiváltó eseményt, a sérüléssel összefüggésben lévő anyagot, a baleseti sérülés, károsodás külső okát (BNO-10 XX. fejezete alapján), valamint azt a személyi tényezőt, amely befolyással volt a baleset bekövetkezésére.

Az 56-83. kódszámok kitöltése a felügyelet feladata.

Példák:

1. Két munkavállaló feladata volt, hogy a 148-as számú közút és a vasút szintbeli kereszteződésében a szalagkorlát végénél a növényzetet kézi motoros kaszával vágja le. Az egyik munkavállaló a vasúti pálya menetirány szerinti jobb oldalánál, a másik a menetirány szerinti bal oldalánál végezte a munkát. Időközben egy gyorsvonat érkezett az átjáróhoz. A mozdonyvezető az útátjáró előtt észlelte a menetirány szerinti jobb oldalán munkavégző személyt, ezért az utasításoknak megfelelően hangjelzést adott. Az átjáró áttekintése során észrevette, hogy a menetirány szerinti bal oldalon az elsodrési határon belül egy személy tartózkodik. Gyors fékezést alkalmazott és a járművét megállította. A megállás után tapasztalták, hogy a vasúti szerelvény menetirány szerinti bal oldalon munkát végző személy a földön fekszik. Értesítették a mentőket, akik rövid időn belül a helyszínre érkeztek. A mentőorvos a munkavállaló halálát állapította meg.

A munkabaleset kivizsgálása során megállapították, hogy a munkáltató elmulasztotta a vasúti pálya közelében végzett munkát a vasút üzemeltetője - MÁV Rt. - illetékes szervének bejelenteni, a munkavállalókat a vasút közelében végzendő munkák veszélyforrásaira kioktatni. A vizsgálat egyéb, a baleset bekövetkezésével összefüggésben lévő tényeket is feltárt.

A fenti tényállás alapján az 56-83. *-gal jelzett kódnégyzetekhez tartozó sorok a következőképpen tölthetők ki:

- munkahelyi környezet: vágányterület közelsége,
- munkafolyamat: növényzet nyírás,
- konkrét fizikai tevékenység: fűnyírás,
- munkaeszköz: személyszállító vonat (jelen esetben nem a motoros fűkaszát - amellyel a munkavállaló dolgozott - kell figyelembe venni),
- a balesetet kiváltó esemény: elsodródás (elütés),
- a sérüléssel összefüggésben lévő anyag: fém (a mozdony burkoló lemeze),
- a sérülés, károsodás külső oka: ütközés mozgó tárggyal (mozdonnyal),
- személyi tényező: kioktatás hiánya.

2. A munkáltató egyik telephelyén lévő gépműhelyben a szerelői képesítéssel és gyakorlattal rendelkező munkavállalót a szerelőcsarnokban a kombájn vágóasztal javítását végző szerelőhöz osztották be segítőként. A munka során a munkavállalók elvégezték a vágóasztal lemezelését, furatokat képeztek és csavarozási munkát végeztek. A vágóasztal egy ipari kialakítású szállítókoszin volt biztonságosan elhelyezve, a furatokba a csavarok többségét csak ideiglenesen helyezték el. A szállítókoszit a rajta elhelyezett 5,1 m hosszú, kb. 1000 kg súlyú vágóasztallal együtt kitölték a szabadban elhelyezett kombájnhoz, erről a műveletről a művezetőt nem tájékoztatták. A

szállítókocsit a kombájn előtt felszerelési irányba állították. Ezt követően acélbakot helyeztek el a vágóasztal két végénél. Az irányító szerelő (aki egyben a kombájn vezetője is volt) elindította a kombájnt, és "ráállt" a vágóasztalra. A szerelési előírásoknak megfelelően a kombájn ferde felhordójának 2 db akasztó kengyelére azt felakasztotta. A vágóasztalt megemelte, hogy az pontosan a helyére kerüljön (a vezető szerelő elmondása szerint a kombájn rögzítő fékét behúzta). A beosztott szerelő a következő munkaműveletet az irányító szerelővel nem egyeztette és a szállítókocsit a vágóasztal alól kihúzta, emiatt a vágóasztal nem volt biztonságosan rögzítve. Az irányító szerelő és a beosztott szerelő a két odakészített acélbakot a vágóasztal alá helyezte. Az alábakolás után zivatar miatt a munkát meg kellett szakítani, majd az időjárás jobbra fordulása után mindketten visszamentek, hogy a vágóasztalt rögzítsék a kombájnhoz. Az irányító szerelő a vágóasztalt megkerülve indult a rögzítő csapok elhelyezésére, a beosztott szerelő a vágóasztal kaszaujjait megfogva, teljes súlyával, lábaival előrecsúszva a vágóasztal alá került. Ekkor a szabálytalanul alábakolt és még rögzítetlen vágóasztal rázuhant a segítő szerelőre. A mentők az értesítést követően rövid időn belül a helyszínre érkeztek, a mentőorvos a segítő szerelő halálát tudta csak megállapítani.

A munkabaleset kivizsgálása során megállapításra került, hogy a munkavállalók előírás-ellenesen, rögzítés helyett csak alábakolták a vágóasztalt.

Az adott baleseti eseménnyel kapcsolatban az 56-83. *-gal jelzett kódnégyzetekhez tartozó sorok a következőképpen tölthetők ki:

- munkahelyi környezet: műhelyudvar,
- munkafolyamat: összeszerelés,
- konkrét fizikai tevékenység: munkaeszköz fogása,
- munkaeszköz: betakarítógép,
- balesetet kiváltó esemény: munkaeszköz leesése,
- a sérüléssel összefüggésben lévő anyag: fém,
- a sérülés, károsodás külső oka: munkaeszköz alászorulás,
- személyi tényezők: szabályszegő magatartás.

3. A munkáltató megbízása alapján építési munkaterületen a munkavállaló a családi ház palatetőjének magas nyomású víz tisztítását végezte. A munkaterületet, nevezetesen a tetősíkot egy 9 fokos alumínium létra használatával lehetett megközelíteni, ahonnan a munkaterületre fektetett falétra vezetett. A mosóberendezés a talajszinten volt elhelyezve. A vízsugaras tisztítást végző munkavállaló egyensúlyát veszítette, a palára esett, s ott végigcsúszva a földre esett. A tető hajlásszöge kb. 40°-os volt. Az ereszcsontra +5,5 méter magasságban volt. Az esés után a sérültet kórházba szállították, ahol 3 nap múlva koponyasérüléseibe belehalt.

A munkabaleset kivizsgálása során megállapításra került, hogy a munkavállaló sem a leesés elleni védelmet biztosító védőkötelet, sem pedig a részére kiadott egyéni védőeszközt nem viselte.

Az adott baleseti eseménnyel kapcsolatban az 56-83. *-gal jelzett kódnégyzetekhez tartozó sorok a következőképpen tölthetők ki:

- munkahelyi környezet: építési munkaterület,
- munkafolyamat: munkaterület tisztítása,
- konkrét fizikai tevékenység: tetőtisztítás,
- munkaeszköz: tér, szint feletti épületrész (jelen esetben nem a nagy nyomású mosóberendezést, hanem a tér, szint feletti munkaterületet kell megjelölni),
- a balesetet kiváltó esemény: elcsúszás,
- a sérüléssel összefüggésben lévő anyag: föld (ez esetben az épület előtti járófelület anyagát kell megjelölni),
- a sérülés, károsodás külső oka: esés egyik szintről a másikra,
- személyi tényezők: szabályszegő magatartás.

A BALESET HELYSZÍNVÁZLATA

A munkáltató a jegyzőkönyv e területén - akár méretarányos helyszínrajzot is csatolva - rögzítheti a munkabaleset helyszínét, eleget téve e rendelet 3. számú mellékletének második bekezdésében foglaltaknak.

A MUNKAVÉGZÉS HELYE (55. kódnégyzet)

A munkavégzés helyét jelölő kódnégyzetbe a négy kódszám valamelyike írható:

0 Nem meghatározott

E kódszámmal a munkavégzés helyszínét akkor kell megjelölni, amikor a munkavállaló nem az állandó szokásos munkahelyén a munkaköréhez nem közvetlenül tartozó tevékenységet végez (pl. a karosszerialakatosot megbízzák azzal, hogy az ügyfél gépkocsijában esett kárt annak garázsában mérje fel, és eközben balesetet szenvedett).

1 Állandó (szokásos) munkahely

Szokásos munkahelynek kizárólag a munkáltató telephelyén belüli területet kell tekinteni, illetve az a közterület minősül ilyennek, amelynek gondozása munkáltatói kötelezettség (pl. a járda takarítása).

2 Változó munkavégzési hely

Ilyen munkahelynek kell tekinteni a változó munkahelyen munkát végzők (pl. a gépkocsivezető, mozdonyvezető, postás, kiküldetésben lévő munkavállaló, kéményseprő) telephelyen kívüli munkaterületét (pl. közút, vasúti pálya, másik munkáltató telephelye, szolgáltatás helyszíne).

9 Egyéb munkavégzési hely

A fentiekhez nem kapcsolható munkaterület.

A MUNKAKÉPTELENSÉG IDŐTARTAMA (84. kódnégyzet)

Abban az esetben, ha a munkabaleseti jegyzőkönyv beküldési határidejéig a munkaképtelenség időtartama ismertté válik, akkor a munkáltatónak a 84. kódnégyzetbe a munkaképtelenség miatt kieső napok számát az alábbiakban megadott kódszámokkal be kell beírnia. (Pl. ötnapos munkaképtelenség esetében a 84. kódnégyzetekbe 01-et, tizenöt napos munkaképtelenség esetén 03-at kell beírni).

Abban az esetben, ha a munkaképtelenség időtartama a jegyzőkönyv beküldési határidejéig nem állapítható meg, a 84. kódszámhoz tartozó első kódnégyzetébe "A" betűjelzést kell beírni. Ilyen munkabaleset esetében a munkaképtelenség megszűnését követően módosító jellegű jegyzőkönyvet kell a felügyelőségre eljuttatni.

A módosító jegyzőkönyvet kizárólagosan az alábbi rovatok tekintetében kell kitölteni és megküldeni:

- a munkabaleseti nyilvántartás sorszáma,
- a munkáltató neve,
- a munkabalesetet szenvedett munkavállaló neve, anyja neve, születési helye, ideje,
- a baleset időpontja,
- a munkaképtelenség időtartama az alábbiakban megadott kódszámokkal, és a 96-os kódnégyzetbe "2" kódszámot kell beírni.

A módosító jegyzőkönyvet a munkáltató képviselőjének aláírásával kell ellátni, nevének és beosztásának feltüntetésével.

A munkaképtelenség időtartama

Kódszám

1	4-6 nap
2	7-13 nap
3	14-20 nap
4	minimum 21 nap, de kevesebb, mint 1 hónap
5	minimum 1 hónap, de kevesebb, mint 3 hónap
6	minimum 3 hónap, de kevesebb, mint 6 hónap
7	megaladja a 6 hónapot

BALESETI SÉRÜLÉS, MÉRGEZÉS ÉS KÜLSŐ OKOK KÖVETKEZMÉNYEI (85-88. kódnégyzet kitöltése a felügyelet feladata)

A munkabaleset során megsérült testrészt és a sérülés fajtáját kell szövegesen beírni, figyelembe véve a Betegségek és az egészséggel kapcsolatos problémák Nemzetközi Statisztikai Osztályozása (BNO-10) kódlisztában meghatározott fogalmakat.

A fogalmak fő csoportjai:

- Fejsérülések (felületi sérülés, nyílt seb, koponya- és arccsonttörés, fejizület sérülés, agyideg sérülés, szem, szemgödörsérülés, agyrázkódás, traumás amputáció, pl. skalpolás, fül leszakadás)
- Nyaksérülések
- Hátcsigolyák sérülései
- Mellkas, mellkasi szervek, medence, medencei szervek (törzs) sérülései
- Felső végtag(ok) sérülése (váll és felkar, könyök, alkar, kéz, ujj, csukló, többszörös sérülések)
- Alsó végtag(ok) sérülése (csípő és comb, térd és lábszár, boka, lábfej, lábujj, többszörös sérülések)
- Több testtájra kiterjedő sérülések (égés, fagyás, mérgezés - toxikus hatás -, maródás)
- Egyéb károsodás (sugárhatás, hőség, fény - hóguta, napszúrás -, természetes testnyíláson behatoló idegen test hatása - szem, fül, légző és emésztő traktus, nemi-, húgyúti szervekben stb. -, külső okok - villámlás, áramütés, vízbe fulladás stb. -, egyéb)

A VÉDŐ- ÉS JELZŐBERENDEZÉSEK, EGYÉNI VÉDŐESZKÖZÖK ALKALMASSÁGA (89-92. kódnégyzet)

A kódnégyzetekben a munkabaleset vizsgálata alapján a munkaeszköz védőburkolatával, biztonsági, jelzőberendezésével, az egyéni védőeszközzel kapcsolatos megállapításokat kell a munkáltatónak az 1-8. kódszámok valamelyikével megjelölni.

MUNKÁLTATÓI INTÉZKEDÉS A HASONLÓ MUNKABALESET MEGELŐZÉSE ÉRDEKÉBEN (93. kódnégyzet kitöltése a felügyelet feladata)

A munkáltatónak itt kell választ adnia arra, hogy álláspontja szerint szükséges-e intézkedés, ha igen, akkor milyen intézkedésekkel kerülhető el a hasonló baleset. Ha intézkedést tart szükségesnek, akkor határozza meg annak jellegét, tartalmát (abban az esetben is, ha már a baleset után azonnal megtörtént). Az intézkedést a munkahelyre, munkaeszközre, szervezési feladatra konkretizálva, egyértelműen és pontosan meg kell határozni. (Pl. a sérültet oktatni kell arról, hogy munka közben ne hordjon gyűrűt; a villamos szeletelő gépet el kell látni olyan reteszelővel, amely megakadályozza a védőberendezés kiiktatását; a munkáltató telephelyén a lépcsőházi elkopott lépcsőfokokat csúszásmentesíteni kell; a fröccsöntő gépen vissza kell állítani a munkavédelmi minősítő jegyzőkönyv szerinti eredeti állapotot.)

Az intézkedés lehet műszaki jellegű (pl. technológia megváltoztatása, munkaeszköz átalakítása, biztonsági berendezés felszerelése), szervezési, szabályozási jellegű (pl. munkarend megváltoztatása, pihenőidő beiktatása, a munkáltató belső szabályozásának megváltoztatása, egyéni védőeszköz juttatása) és oktatással kapcsolatos.

A MUNKAVÉDELMI KÉPVISELŐ RÉSZVÉTELE, ILLETVE VÉLEMÉNYE; EGYÉB ÉSZREVÉTELEK, MEGJEGYZÉSEK (94-95. kódnégyzet kitöltése a felügyelet feladata)

Ebben a két rovatban lehetősége van a munkáltatónak, hogy az előző rovatokon túlmenően bármilyen, a munkabalesettel kapcsolatos és általa lényegesnek tartott tény, körülményt, véleményt rögzítsen.

Itt kell feltüntetni a munkavédelmi képviselő részvételének tényét a vizsgálatban, valamint azt, hogy volt-e a képviselőnek a munkáltatóétól eltérő megállapítása, véleménye. A munkavédelmi képviselő ezen véleményét, megállapítását - kérésére - külön lapon kell a munkabaleseti jegyzőkönyvhöz csatolni. A baleseti vizsgálatban részt vevő munkavédelmi képviselő részére lehetővé kell tenni, hogy a rovatot aláírásával elláthassa.

Itt kell indokolni az adatszolgáltatásban meghatározott határidőn túli késedelmet. Ugyancsak e rovatban kell utalni arra, hogy állandó lakhely hiányában, milyen cím került rögzítésre.

Ha a jegyzőkönyv nyomtatványon biztosított hely nem lenne elegendő a megjegyzések megtételére, akkor az észrevételeket a jegyzőkönyvhöz csatolt külön lapon kell folytatni.

AZ ADATSZOLGÁLTATÁS JELLEGE (96. kódnégyzet)

1-es, új jegyzőkönyvre utaló sorszámot kell beírni a 96-os kódnégyzetbe abban az esetben, ha az adott balesetről első alkalommal töltöttek ki munkabaleseti jegyzőkönyvet.

2-es, módosításra, kiegészítésre utaló sorszámot kell beírni, ha a balesetről már korábban töltöttek ki jegyzőkönyvet, de valamely adattal, tényezővel, megállapítással kapcsolatosan módosítás vált szükségessé. 2-es sorszámot kell beírni a 84. kódnégyzetben történő későbbi adatváltozás esetén is a módosító jegyzőkönyvön. 3-as, törlésre utaló sorszámot kell beírni, ha az adatszolgáltatásban meghatározott bejelentés megtétele után bekövetkezett, vagy utólag felismert tény, körülmény miatt, esetleg hatósági, bírósági döntés alapján a jegyzőkönyvet törölni kellett.

A MUNKÁLTATÓ KÉPVISELŐJÉNEK NEVE, BEOSZTÁSA, ALÁÍRÁSA

E rovatba a munkáltató vezetőjének vagy az általa írásban feljogosított személynek a nevét és beosztását kell beírni. Ez utóbbi lehet a kivizsgálással megbízott külső szakember is, de lehet a munkáltatónál szervezett munkavégzés keretében alkalmazásban álló munkavállaló is. A munkabaleseti jegyzőkönyvet a munkáltató képviselőjének kell aláírnia, nevének és beosztásának (megbízotti minőségének) feltüntetésével. Az a személy írhatja alá, akit a munkáltató neve, beosztása rovatba beírtak, és aláírását a munkáltatója hivatalos bélyegzőjével, illetve a szolgáltatását megnevesítő, hivatalosan használt és engedélyezett bélyegzővel hitelesíti.

Az aláíró személyére nem ruházható át a munkáltatóval kapcsolatos, az Mvt. 57. §-ának (2) bekezdésében meghatározott azon kötelezettség, miszerint a munkáltató felelős a jegyzőkönyv szakszerű, valóságos tényeken alapuló kitöltéséért.

FELÜGYELŐI ÉSZREVÉTEL, INTÉZKEDÉS

Az adott munkabaleset vizsgálatával, munkabaleseti jegyzőkönyv kitöltésével kapcsolatos észrevételek, intézkedések feljegyzésére e rovatban van lehetőség. Telefonon történt egyeztetés esetén célszerű a tárgyalás tárgyát, időpontját, a tárgyalófél nevét e rovatban rögzíteni.

A MUNKABALESET VIZSGÁLATÁVAL ÖSSZEFÜGGŐ, (CSATOLT) DOKUMENTÁCIÓK JEGYZÉKE

A munkabaleseti jegyzőkönyv ezen oldalán lehetőség van arra, hogy a munkáltató a baleset vizsgálatával összefüggésben keletkezett dokumentációkat rendszerezve feljegyezze.

Például:

- meghallgatási jegyzőkönyvek [sérült, tanú(k)],
- fényképfelvételek száma,
- alkoholos befolyásoltság(ok) vizsgálatának eredménye,
- szakmai képesítés, kezelési jogosultság dokumentumának másolata,
- munkaköri szakmai, illetve személyi higiénés alkalmassági orvosi vizsgálat eredménye,
- vonatkozó technológiai, kezelési, karbantartási utasítás másolata,
- műszeres mérések eredménye,
- szakértői vélemény,
- a munkavédelmi képviselő külön lapon leírt észrevétele.

6. számú melléklet az 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelethez

Munkabiztonsági szakértői szakterületek

1. Épület, műtárgy szerkezeti biztonsága
2. Épületvillamosság biztonsága
3. Épületgépészet biztonsága
4. Villamosenergia-ipar és berendezései biztonsága
5. Kohászat és berendezései biztonsága
6. Gépipar és berendezései biztonsága
7. Közlekedéseszköz-ipar és berendezései biztonsága
8. Villamosgép- és készülék-ipar és berendezései biztonsága
9. Híradás- és vákuumtechnikai ipar és berendezései biztonsága
10. Műszeripar és berendezései biztonsága
11. Építőanyagipar és berendezései biztonsága
12. Vegyipar és berendezései biztonsága
13. Gumi- és műanyagfeldolgozó ipar és berendezései biztonsága
14. Könnyűipar és berendezései biztonsága
15. Élelmiszeripar és berendezései biztonsága
16. Építőipari kivitelezés biztonsága
17. Vas- és fémipari szerelési és kivitelezési munkák biztonsága
18. Mezőgazdaság biztonsága
19. Erdőgazdálkodás biztonsága
20. Közlekedés biztonsága
21. Szállítás, anyagmozgatás, raktározás biztonsága
22. Emelőgép-tevékenység biztonsága
23. Vízgazdálkodás biztonsága
24. Az egészségügy berendezései és biztonsága
25. Egyéni védőeszközök biztonsága
26. Zaj- és rezgés elleni műszaki védelem
27. Légszennyezés elleni műszaki védelem
28. Világítástechnika
29. Veszélyes hulladékok elhelyezése és kezelése
30. Beruházásszervezés
31. Üzem- és munkaszervezés
32. Munkavédelem gazdasági elemzése
33. Ergonómia